Θρησκευτικά Γ΄ Λυκείου

Χριστιανισμός και σύγχρονος κόσμος

Τόμος 1ος

Βιβλίο μαθητή στα Θρησκευτικά Γ΄ Λυκείου

Χριστιανισμός και σύγχρονος κόσμος

Το βιβλίο μαθητή για τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών της Γ΄ Λυκείου βασίστηκε στο Προσωρινό Έντυπο Υλικό, «Φάκελος Μαθήματος», Θρησκεία και Σύγχρονος κόσμος, **που επιμελήθηκαν οι Κ. Τριανταφυλλίδου και Εμμ. Παπαϊωάννου, και σύγχρονα δημοσιευμένα γραπτά και πολυτροπικά κείμενα.**

Δημιουργήθηκε με την ευθύνη της άμισθης Επταμελούς Επιστημονικής Επιτροπής, η οποία συγκροτήθηκε από το ΙΕΠ στις 19/12/2019 με σκοπό:

Α) Την εισήγηση για την πλήρη συμμόρφωση των Προγραμμάτων Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών με τις αποφάσεις του Σ.τ.Ε., για το χρονικό διάστημα που θα απαιτηθεί μέχρι τη συγγραφή και εφαρμογή των νέων Προγραμμάτων Σπουδών, καθώς και του αντιστοίχου διδακτικού υλικού για το μάθημα των Θρησκευτικών.

Β) Την εισήγηση σχετικά με τους τρόπους και τις μεθόδους εφαρμογής των αποφάσεων του Σ.τ.Ε., του ΕΔΔΑ και της ΑΠΔΠΧ, όσον αφορά στις υπόλοιπες πτυχές των αποφάσεων αυτών που συνδέονται με το μάθημα των Θρησκευτικών, με έμφαση στη διατήρηση της υποχρεωτικότητας του μαθήματος και στη διαδικασία απαλλαγής των μαθητών/μαθητριών.

Την ευθύνη για την επιμέλεια του παρόντος βιβλίου είχε ως μέλος της επιτροπής ο Μάριος Κουκουνάρας Λιάγκης.

Εικονογράφηση εξώφυλλου και οπισθόφυλλου: Communion of Saints Acrylic Print, Canvas, by Elise Ritter.

Γραφιστική επιμέλεια εξωφύλλου Γιάννης Σπίνος, **αποσπασμένος εκπαιδευτικός στο ΙΕΠ.**

Εικονογράφηση εισαγωγικής σελίδας ΘΕ: Σοφία Παπαθανάση-Βγόντζα.

Η αξιολόγηση, η κρίση των προσαρμογών και η επιστημονική επιμέλεια του προσαρμοσμένου βιβλίου πραγματοποιείται από τη Μονάδα Ενιαίας Ενταξιακής Εκπαίδευσης του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Η προσαρμογή του βιβλίου για μαθητές με μειωμένη όραση από το ΙΤΥΕ – ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ πραγματοποιείται με βάση τις προδιαγραφές που έχουν αναπτυχθεί από ειδικούς εμπειρογνώμονες για το ΙΕΠ.

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ

ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

Χριστιανισμός και σύγχρονος κόσμος

Ι.Τ.Υ.Ε. «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»
ΑΘΗΝΑ

Θρησκευτικά Γ΄ Λυκείου

Χριστιανισμός και σύγχρονος κόσμος

Το βιβλίο αυτό αποτελεί βιβλίο εργασίας του μαθητή/της μαθήτριας στο πλαίσιο του μαθήματος των Θρησκευτικών. Οι πηγές –κείμενα και εικόνες– αποτελούν αφορμήσεις για ποικίλες συμμετοχικές δραστηριότητες, προβληματισμούς και συζητήσεις, αλλά και οδοδείκτες για την ερμηνεία, κατανόηση και αποκωδικοποίηση της σχέσης Χριστιανισμού και σύγχρονου κόσμου. Ελπίζουμε και ευχόμαστε το μάθημα να ενθαρρύνει την ανάληψη προσωπικής ευθύνης, τον σεβασμό και την αλληλεγγύη.

1. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

- **Επιστήμη και θρησκεία**
- **Ηθική της τεχνολογίας**
- **Εφαρμογές της Γενετικής**
- **Οικο-θεολογία**

1.1 ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η αξία της επιστήμης στη σύγχρονη σκέψη

Ας συζητήσουμε το θέμα: «Πώς θα ήταν ο κόσμος χωρίς την ιατρική και τις ανακαλύψεις της;».

Η θέση της επιστήμης και της Ορθόδοξης θεολογίας στην κατανόηση του κόσμου

Ας διαβάσουμε ο καθένας και η καθεμία από εμάς το παρακάτω κείμενο και με αφορμή αυτό ας γράψουμε μία σκέψη. Σκοπός είναι να μοιραστούμε τις απόψεις μας, συζητώντας σχετικά με το πώς κατανοούν τον κόσμο η επιστήμη και η πίστη αντίστοιχα.

Επιστήμη και θρησκεία

[…] Λένε ότι η επιστήμη τα καταφέρνει όλα, ότι δεν υπάρχει στην φύση μυστικό που η επιστήμη δεν μπορεί να ανακαλύψει. Εμείς τι μπορούμε να απαντήσουμε σ' αυτά;

Θα τους απαντήσουμε το εξής: Έχετε απόλυτο δίκαιο. Δεν μπορούμε να περιορίσουμε την ανθρώπινη διάνοια που ερευνά την φύση. Ξέρουμε ότι σήμερα η επιστήμη γνωρίζει μόνον ένα μέρος απ' αυτά που θα έπρεπε εμείς να ξέρουμε για την φύση. Γνωρίζουμε επίσης ότι οι δυνατότητες της επιστήμης είναι μεγάλες. Σ' αυτό έχουν δίκαιο και δεν το αμφισβητούμε. Τι λοιπόν αμφισβητούμε εμείς; Γιατί δεν αρνούμαστε την θρησκεία όπως το κάνουν αυτοί και δεν την θεωρούμε αντίθετη προς την επιστημονική γνώση; Μόνο γιατί

… είμαστε σίγουροι πως εκτός από τον υλικό κόσμο υπάρχει άπειρος και ασύγκριτα υψηλότερος πνευματικός κόσμος… και πάνω απ' αυτόν υπάρχει Μέγας και Παντοδύναμος Θεός. Αυτό που εμείς αμφισβητούμε είναι το δικαίωμα της επιστήμης να ερευνά με τις μεθόδους της τον πνευματικό κόσμο. Διότι ο πνευματικός κόσμος δεν ερευνάται με τις μεθόδους που ερευνούμε τον υλικό κόσμο. Οι μέθοδοι αυτές είναι εντελώς ακατάλληλες για να ερευνούμε μ' αυτές τον πνευματικό κόσμο.

«Από πού γνωρίζουμε ότι υπάρχει ο πνευματικός κόσμος; Ποιος μας είπε ότι υπάρχει;» Αν μας το ρωτήσουν… θα τους απαντήσουμε το εξής: «μας το είπε η καρδιά μας». Διότι υπάρχουν δύο τρόποι για να γνωρίσει κανείς κάτι. Ο πρώτος είναι

αυτός… τον οποίο χρησιμοποιεί η επιστήμη για να γνωρίσει τον υλικό κόσμο. Υπάρχει όμως και ένας άλλος τρόπος, που η επιστήμη δεν τον ξέρει και δεν θέλει να τον ξέρει. Είναι η γνώση μέσω καρδιάς. Η καρδιά μας δεν είναι μόνο το κεντρικό όργανο του κυκλοφοριακού συστήματος, είναι και όργανο με το οποίο γνωρίζουμε τον άλλο κόσμο και αποκτάμε την ανώτατη γνώση. Είναι το όργανο που μας δίνει την δυνατότητα να επικοινωνούμε με τον Θεό και τον άνω κόσμο. Σ' αυτό μόνο εμείς διαφωνούμε με την επιστήμη. Εκτιμώντας τις μεγάλες επιτυχίες και τα κατορθώματα της επιστήμης, καθόλου δεν αμφισβητούμε την μεγάλη της σημασία και δεν περιορίζουμε την επιστημονική γνώση. Εμείς, λέμε μόνο στους επιστήμονες: «δεν έχε-

τε εσείς την δυνατότητα με τις μεθόδους σας να ερευνάτε τον πνευματικό κόσμο, εμείς όμως μπορούμε να το κάνουμε με την καρδιά μας».

Άγιος Λουκάς, αρχιεπ. Κριμαίας, Λόγοι και Ομιλίες

Σχέση επιστήμης και θεολογίας

Με αφορμή το παρακάτω κείμενο, ας μελετήσουμε το πώς αντιμετωπίζει η ορθόδοξη θεολογία το θέμα της δημιουργίας του κόσμου. Αφού εντοπίσουμε τα βασικά του σημεία, θα σημειώσουμε τους προβληματισμούς που τίθενται και θα συζητήσουμε σχετικά με αυτούς στην ολομέλεια.

Δημιουργία του κόσμου: Επιστήμη και θεολογία

Η αλήθεια του ανθρώπου συνδέεται

αδιάρρηκτα με την υπόλοιπη υλική κτίση. Η αλήθεια αυτή θεμελιώνεται στο ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό στο τέλος της Δημιουργίας και αφού είχε προηγηθεί η δημιουργία του υλικού κόσμου και όλου του ζωικού βασιλείου. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα γνωστικά συστήματα ο άνθρωπος εμφανίζεται πριν δημιουργηθεί ο υλικός και ο ζωικός κόσμος. Στην Αγία Γραφή συμβαίνει το αντίστροφο. Αυτό δηλώνει την εξάρτηση του ανθρώπου από όλη την προηγουμένη δημιουργία και ιδιαίτερα από το ζωικό βασίλειο.

Η θεωρία της εξελίξεως, και εδώ άπτομαι ίσως ευαισθησιών, κανένα πρόβλημα δεν παρουσιάζει για τη θεολογία από την άποψη αυτή. Αντίθετα είναι ευπρόσδεκτη κατά το ότι

αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος είναι άρρηκτα δεμένος με την υπόλοιπη υλική κτίση, καθώς και κατά το ότι η νοημοσύνη για την οποία τόσο πολύ καυχάται και με την οποία καθυποτάσσει και εκμεταλλεύεται την υλική κτίση, δεν αποτελεί αποκλειστικό ιδίωμα του ανθρώπου αλλά μόνο διαφορά βαθμού, όχι είδους, από τα ζώα, όπως παρατήρησε ο Δαρβίνος. Η θεωρία της εξελίξεως στη σοβαρή και όχι στη γελοιοποιημένη εκδοχή της, καταγωγή από τον πίθηκο κ.λπ., αναφέρεται όχι στο ποιος αλλά στο πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος. Και μόνο η σύγχυση των δύο αυτών ερωτημάτων, όπως συμβαίνει σε μια φονταμενταλιστική προσέγγιση της γραφής, μπορεί να αποτελέσει απειλή για τη χριστιανική πίστη. Μια προσεκτική μελέτη

των ομιλιών του Μ. Βασιλείου στην «Εξαήμερο» πείθει περί της εξελικτικής δημιουργίας των ειδών. Θεολογία και βιολογία δεν έχουν λόγο να αντιδικούν στο ζήτημα αυτό.

Ιωάννης Ζηζιούλας, μητρ. Περγάμου, Ο άνθρωπος και το περιβάλλον: Ορθόδοξη θεολογική προσέγγιση

Σύγχρονα ζητήματα από τη σκοπιά της επιστήμης και της θρησκείας

Ας μεταφερθούμε νοητά στο CERN της Ελβετίας, για να αποκτήσουμε μια ιδέα για το μεγαλύτερο σε έκταση (πειραματικό) κέντρο πυρηνικών ερευνών, επί της σωματιδιακής φυσικής. Σε ομάδες ή σε δυάδες, ας δούμε τι γνωρίζουμε ή τι μπορούμε να αναζητήσουμε σχετικά. Στη συνέχεια, ας απαντήσουμε στα ερωτήματα: «Ποια

είναι η κεντρική ιδέα του πειράματος;», «Πώς θα την αξιολογούσαμε από επιστημονική και από θεολογική σκοπιά, μετά και από όσα μάθαμε;».

Ας κάνουμε διάλογο πάνω σε αυτά, παρουσιάζοντας τις απόψεις και τα επιχειρήματά μας.

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

1.2 ΗΘΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Η τεχνολογία στην καθημερινότητα του σύγχρονου ανθρώπου

Ας σκεφτούμε επιχειρήματα «υπέρ» ή «κατά» πάνω στα εξής ζητήματα: «Μέσα κοινωνικής δικτύωσης ή προσωπική συνάντηση;», «Ενσύρματο τηλέφωνο ή smart phone;», «Κεριά ή ηλεκτρικό φως;», «Θερινό σινεμά ή home cinema;», «Μετρητά ή πιστωτική κάρτα;».

Αφού όλοι και όλες συζητήσουμε τις απόψεις μας στην ολομέλεια, ας προσπαθήσουμε να πάρουμε μια συνολική θέση με βάση τις επιλογές μας για το κάθε επιμέρους ζήτημα.

Το ανθρώπινο πρόσωπο της τεχνολογίας. Ηθικά κριτήρια χρήσης της τεχνολογίας

Ας παρακολουθήσουμε απόσπασμα από ταινία (π.χ. Μοντέρνοι καιροί ή Ταξίδι στην άγρια φύση ή Ζωντανή μετάδοση ή Minority Report κ.λπ.) και ας απαντήσουμε στις εξής ερωτήσεις:

«Ποιο πρόβλημα που αφορά τις συνθήκες της σύγχρονης ζωής θέτει ο σκηνοθέτης;», «Ποια ηθικά κριτήρια και προϋποθέσεις θα έκαναν τη ζωή των πρωταγωνιστών πιο ανθρώπινη;».

Η θέση του Χριστιανισμού στη χρήση της τεχνολογίας

Ο καθένας και η καθεμία ας μελετήσουμε κείμενο σχετικό με την τεχνολογία και τη θεολογία. Θα στοχαστούμε σιωπηλά πάνω σε αυτό, σημειώνοντας τις σκέψεις μας ή τους προβληματισμούς μας. Στο τέλος ας συζητήσουμε πάνω σε αυτά που όλοι και όλες έχουμε σκεφτεί και σημειώσει.

Τεχνικό πνεύμα και ο σύγχρονος άνθρωπος

Το τεχνικό πνεύμα επικράτησε στην Ευρώπη, όταν η λύτρωση που πρόσφερε η Εκκλησία έπαψε να είναι κέντρο και σκοπός της ζωής των ανθρώπων. Από την άποψη αυτή η τεχνική παρουσιάζεται σαν διάδοχος του Χριστιανισμού. Αυτό δεν έγινε όταν η πίστη συνάρπαζε τον άνθρωπο, αλλά όταν ο άνθρωπος αναζήτησε την σωτηρία του στον κόσμο αυτόν, όταν προσπάθησε να νικήσει τον θάνατο με τις δικές του δυνάμεις... Όταν... άρχισε να συγκεντρώνει όλες του τις προσπάθειες σε ετούτη τη ζωή. [...]

Αυτό ήταν το εσωτερικό κίνητρο της τεχνικής αφοσίωσης του ανθρώπου, το να νομίζει ότι κατακτά την αθανασία με ό,τι αυτός κατορθώνει.

Γι' αυτό, στην αρχή του δρόμου της απιστίας, όταν ο άνθρωπος νόμισε ότι δεν χρειάζεται τον Θεό, τότε ακριβώς σκέφτηκε να μιμηθεί τις θεϊκές ικανότητες! […] Παραμερίστηκε ο Θεός από την καθημερινότητα των ανθρώπων, αντικαθιστάμενος από τις τεχνικές δυνατότητες, και ο άνθρωπος άρχισε «να κάνει δικές του» μία-μία τις θεϊκές ιδιότητες. Ο Θεός δεν δεσμεύεται από τον χρόνο, άρχισε και ο άνθρωπος να υπερπηδά τα χρονικά φράγματα. Ο Θεός δεν δεσμεύεται από τον χώρο, γίνεται και ο άνθρωπος «πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν». Μέρα με την ημέρα η παντοδυναμία γίνεται ανθρώπινη ιδιότητα, δεν έχει βεβαίως ακόμα την δύναμη να δημιουργεί ζωή, τροποποιεί όμως τις μορφές της και όπως δείχνουν τα πράγματα είναι ικανός να καταστρέψει «το θεϊκό κατόρθωμα». […]

Το τελευταίο υπερβατικό οχυρό, ο θάνατος, μένει απόρθητο. Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν διαθέτει χρόνο να σκεφτεί το ενδεχόμενο της διακοπής των ασχολιών-επιθυμιών του υπό του θανάτου. Συνήθειες παγιωμένες· νόμιμα και μη ναρκωτικά· υπνωτικά και αναλγητικά πάσης φύσεως εξαφανίζουν την αντίσταση του σώματος και του πνεύματος και φυσικά πολύ περισσότερο εξαφανίζουν την υποψία ενός τέλους. Δεν αρνείται, απλά λησμονεί τον Θεό ο σημερινός άνθρωπος, όπως δεν αποφεύγει τον θάνατο, αλλά απλά με τη ρύθμιση των σωματικών δυσκολιών (σύγχρονη ιατρική) παρακάμπτει την παρουσία του.

Σπύρος Κυριαζόπουλος, Η Καταγωγή του τεχνικού πνεύματος

Τεχνολογία και Θεολογία

Η τεχνολογία… επαγγέλλεται την απελευθέρωση του ανθρώπου από την ανάγκη, αλλά δεν την εξασφαλίζει. Η τεχνοκρατία μπορεί να επιθυμεί ένα καλύτερο μέλλον για όλους μας, αλλά δεν είναι σε θέση να σιγουρέψει κανέναν μας, για την αίσια έκβαση των εφαρμογών της επιστήμης στην καθημερινή μας ζωή. Υπάρχει κάτι που διαφεύγει από τα όρια της τεχνικής. Αυτό είναι η ανθρώπινη ελευθερία. Το καίριο, κύριο και ζωτικό αίτημα δεν είναι η πρόοδος, η ευημερία, η ανάπτυξη, η ποσοτική αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος ή ακόμα και η βελτίωση των βιοτικών όρων της καθημερινότητας, αλλά είναι η ποιότητα της ζωής μας, η ελευθερία και η ανθρωπιά, δηλαδή η βιωσιμότητα του

βίου μας. Το πρόβλημα δεν είναι η μετάβαση από τη «σκάφη» στο ηλεκτρικό πλυντήριο, έστω με «βιολογικό πλύσιμο», αλλά είναι η μετάβαση από την ανάγκη στην ελευθερία, από τον απανθρωπισμό στον εξανθρωπισμό της κοινωνίας μας, από την ποσοτική αύξηση στην ποιοτική ανάπτυξη, από το οικονομικό κέρδος στο οικονομικό όφελος. Αλλιώτικα μπορεί ο «Θαυμαστός καινούργιος κόσμος» να γίνει μια απέραντη φυλακή πολυτελείας ή ένα ευρύχωρο κλουβί ανέσεων. Σε αυτό όμως το αίτημα για τη μετάβαση από την ανάγκη στην ελευθερία κι από την απανθρωπιά στην ανθρωπιά μπορεί να αποδειχθεί δραστική η παρέμβαση της θεολογίας. Εκεί ακριβώς μπορεί σήμερα πια να γίνει λόγος για τις σχέσεις της θεολογίας με την

τεχνολογία. Η τεχνική χρειάζεται τη θεολογία μόνο εκεί που υστερεί, σε κάτι το οποίο διαφεύγει των ορίων της.

Κι αυτό που στερείται η τεχνολογία είναι η διασφάλιση της ελευθερίας του ανθρώπου, η κατοχύρωση της ανθρωπιάς του, η εγγύηση της ποιότητας της ζωής του, με δύο λόγια, η νοηματοδότηση της ανθρώπινης ύπαρξης. Το κοινό σημείο θεολογίας και τεχνολογίας είναι ότι κι οι δύο προλογίζουν την ανθρώπινη ελευθερία, ενδιαφέρονται γι' αυτήν και ασχολούνται άμεσα μαζί της. Η διαφορά τους έγκειται στον τρόπο πρόσβασης: Ενώ η τεχνολογία κινείται στον άξονα της μετάβασης από την ανάγκη στην ελευθερία, η θεολογία λειτουργεί στο πεδίο των σχέσεων της αγάπης με την ελευ-

θερία. Εκείνο που η θεολογία προσθέτει στην απελευθέρωση του ανθρώπου είναι η αγάπη, με την οποία δυναμιτίζει την ανάγκη και προλογίζει την ελευθερία.

Μάριος Μπέγζος, Τεχνολογία και Θεολογία

Ορθόδοξη Θεολογία και Τεχνολογία

Μπροστά στο δίλημμα μιας τεχνολογίας a priori καταδικασμένης να εξαργυρώνει την πρόοδο με βαρύ τίμημα για τον πλανήτη και τους κατοίκους του και μιας οικολογίας εγκλωβισμένης σε ονειροφαντασίες, η θεολογία καλείται να επεξεργαστεί τη δική της ιδιαίτερη κατάθεση. Στο πλαίσιό της το δίλημμα υπερβαίνεται διαλεκτικά: […] Το αίτημα

δημιουργικής επεμβάσεως στον κόσμο διασώζεται, η επέμβαση, όμως, αυτή παύει να είναι βάναυση και αυθαίρετη, αλλά πραγματώνεται ως υπακοή στο θείο θέλημα… Προϋπόθεση της τεχνολογικής ανάπτυξης δεν είναι πια ο αλαζονικός ατομικισμός, αλλά η υπεύθυνη προσωπική αναφορά προς τον Τριαδικό Θεό. Το αυτονομημένο άτομο και οι επιθυμίες που απορρέουν από την αυθαίρετη βούλησή του (απόκτηση δύναμης, κέρδους, ευημερίας, ευτυχίας κ.ά.), υποχωρούν και περιστέλλονται από τη στιγμή που ο άνθρωπος αποφασίζει να αντιπροσφέρει ευχαριστιακά τον κόσμο στο Δημιουργό του. Γνώμη μου είναι ότι μια τέτοιου είδους προσφορά μπορεί να διενεργηθεί και μέσω της τεχνολογίας. Από ύβρη και βλασφημία,

δηλαδή, να γίνει η τεχνολογία δοξολογία και προσευχή… να επανατοποθετηθεί σε νέες βάσεις. Από κριτική αμφισβήτηση και ανατροπή του θείου σχεδίου για τον κόσμο, μπορεί να γίνει φύλακας και αρωγός του. Η ελεύθερη συνέργεια του ανθρώπου στο έργο του Θεού, επομένως, μπορεί να μεταμορφώσει εκ βάθρων τον σύγχρονο τεχνικό πολιτισμό, ώστε διά της τεχνολογικής παρεμβάσεως και προόδου να σημαίνεται και να προεικονίζεται η προσδοκώμενη ανακαίνιση των πάντων εν Χριστώ.

Δημήτρης Μπεκριδάκης, Ιδεολογία και Τεχνολογία: Απόπειρα διερεύνησης των θεολογικών όρων άρθρωσης του τεχνικού φαινομένου

Τεχνολογικός μεσσιανισμός

Ο τεχνολογικός μεσσιανισμός αποτελεί εξ αρχής τον πυρήνα του νεωτερικού πνεύματος. Είναι η πίστη ότι η τεχνολογική εξέλιξη θα οδηγήσει α) στην εξίσωση των προσβάσεων στη γνώση (θα μαθαίνεις ό,τι θέλεις «πατώντας ένα κουμπί») και β) στην «κοινωνία της αφθονίας», με όλα τα αγαθά «προσιτά στους πάντες». Παρά τα μυθολογούμενα για την «αθρησκευτικότητά» του, ο νεωτερικός άνθρωπος είναι βαθύτατα θρησκευτικός. Η νεωτερικότητα έχει το ισχυρότερο και το πιο πλήρες σύστημα θρησκείας που έχει φανεί στην ιστορία. Με βαθιά πίστη. Τεράστιο, αλλά προπαντός, εκπληκτικού κύρους ιερατείο (κάθε λογής «ειδικών»). Πάνδημη δημόσια λατρεία (στα πολυκαταστήματα και στην τηλεόραση). Η θρησκεία αυτή

είναι ο τεχνολογικός μεσσιανισμός. Η πίστη ότι η Επιστήμη και η Τεχνολογία θα λύσουν όλα τα προβλήματα και θα φέρουν στον άνθρωπο την ευτυχία.

Θεόδωρος Ζιάκας, Ο νεωτερικός μεσσιανισμός

Κριτική θέση απέναντι στη θεοποίηση ή δαιμονοποίηση της τεχνολογίας

Όλοι και όλες ας τοποθετηθούμε, διατυπώνοντας επιχειρήματα σε θέσεις όπως:

1. **Η τεχνολογία έκανε αφύσικη τη ζωή μας. Ο σωστός τρόπος ζωής είναι κοντά στη φύση, στα πρότυπα των παππούδων μας.**
2. **Η τεχνολογία κάνει τη ζωή μου και**

τις σχέσεις μου ευκολότερες.

3. **Είναι σημαντικό να έχει κάποιος ό,τι πιο μοντέρνο κυκλοφορεί στον χώρο της τεχνολογίας: Αν βγήκε μια νέα έκδοση της παιχνιδομηχανής μου ή του κινητού μου πρέπει οπωσδήποτε να την αποκτήσω κι εγώ.**
4. **Η τεχνολογία παραβιάζει την ιδιωτικότητά μας. Είναι ο Μεγάλος Αδελφός στη ζωή μας.**
5. **Δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς τεχνολογία: Αν δεν έχω ίντερνετ ή κινητό δεν μπορώ να κάνω τίποτα.**
6. **Η Τεχνολογία με αποξενώνει από τους άλλους και τον Θεό.**

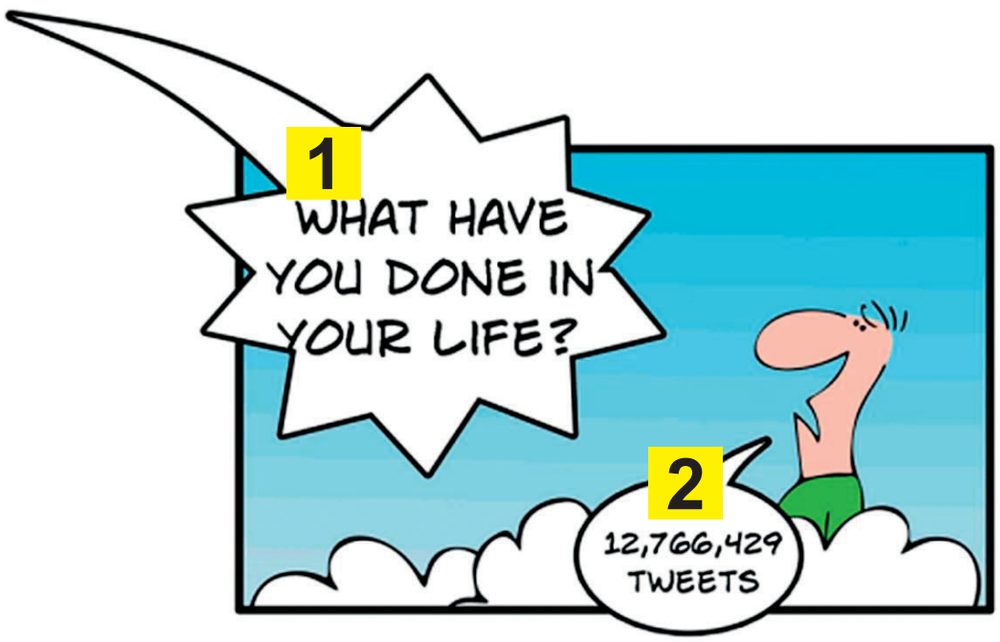
Ας παρατηρήσουμε τη γελοιογραφία και ας προσπαθήσουμε να δώσουμε απάντηση στα ερωτήματα; «Τι μπορεί να αντιλαμβάνεται, να σκέ-

φτεται ή να νιώθει το πρόσωπο που απεικονίζεται;», «Τι θα μπορούσε ίσως να γνωρίζει ή να πιστεύει;».

Με βάση τη γελοιογραφία αλλά και όσα μάθαμε για τη σχέση Θεολογίας και Τεχνολογίας, πώς θα αξιολογούσαμε κριτικά τη σχέση του ανθρώπου με τα σύγχρονα τεχνολογικά δεδομένα;

1 WHAT HAVE YOU DONE IN YOUR LIFE?

2 12,766,429 TWEETS

Μέλλουσα Κρίση: Τι έκανες στην ζωή σου;

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

Ηθικοί προβληματισμού για εφαρμογές της Γενετικής Μηχανικής

Με τη βοήθεια κειμένου ας μάθουμε λίγα πράγματα για τη γενετική μηχανική και τις νέες προοπτικές που ανοίγονται.

Στη συνέχεια, αν υπάρχει χώρος, ας χωριστούμε σε δύο ισομερείς ομάδες, σχηματίζοντας δύο ομόκεντρους κύκλους. Όσοι και όσες βρίσκονται στον εσωτερικό κύκλο θα είναι ένας/μία γονιός, που, σε μια σκηνή από το κοντινό μέλλον, δέχεται την πρόταση από εξειδικευμένο γιατρό να προχωρήσει σε προγεννητική επιλογή των βασικών χαρακτηριστικών του μελλοντικού παιδιού του/της (π.χ. φύλο, εξωτερικά χαρακτηριστικά, προσδόκιμο ζωής, πνευματικές

δεξιότητες κ.λπ.). Όσοι και όσες βρίσκονται στον εξωτερικό κύκλο εκφράζουν τη συνείδηση του/της γονέα και προετοιμάζουν μία φράση για να την πουν, ώστε να αποφασίσει.

Στην πρώτη φάση, όσοι και όσες βρίσκονται στον εσωτερικό κύκλο, κλείνουν τα μάτια και ετοιμάζονται να ακούσουν τις φωνές της συνείδησης. Ο εξωτερικός κύκλος περπατά περιμετρικά. Όλοι και όλες επαναλαμβάνουν τη φράση που έχουν ετοιμάσει, έτσι ώστε αυτή να ακουστεί πολλές φορές, επιλέγοντας τον τρόπο που την επαναλαμβάνουν (ύφος, ένταση κ.λπ.). Αφού γίνει αυτό για λίγη ώρα, σε δεύτερη φάση επαναλαμβάνουμε. Οι δύο κύκλοι αλλάζουν θέση, ώστε όλοι και όλες να «συνομιλήσουν» με τη συνείδηση.

Τέλος, ας συζητήσουμε για τους

ηθικούς προβληματισμούς που προκύπτουν σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Η ηθική στην εποχή της γενετικής μηχανικής

Η έκρηξη της υπευθυνότητας και τα ηθικά βάρη που δημιουργεί μπορεί να φανούν επίσης στους μεταβαλλόμενους κανόνες που συνοδεύουν τη χρήση του προγεννητικού γενετικού ελέγχου. Κάποτε, η γέννηση ενός παιδιού με σύνδρομο Ντάουν εθεωρείτο ζήτημα τύχης. Σήμερα, πολλοί γονείς παιδιών με σύνδρομο Ντάουν ή άλλες γενετικές ανωμαλίες νιώθουν να επικρίνονται ή να κατηγορούνται. Ένα πεδίο που άλλοτε οριζόταν από τη μοίρα, έχει γίνει σήμερα μια αρένα επιλογών. Όποιες κι αν πιστεύει κανείς ότι πρέπει να είναι οι γενετικές συνθήκες που δικαιολογούν την

παύση της κύησης (ή τη μη επιλογή ενός εμβρύου, στην περίπτωση της προεμφυτευτικής γενετικής διάγνωσης), η έλευση του γενετικού ελέγχου έχει δημιουργήσει ένα βάρος επιλογής και απόφασης που δεν υπήρχε πριν. Οι υποψήφιοι γονείς είναι ελεύθεροι να διαλέξουν αν θα προβούν σε προγεννητικό έλεγχο και αν θα κινηθούν ανάλογα με τα αποτελέσματα. Δεν είναι όμως στο χέρι τους να αποφύγουν το βάρος της επιλογής που δημιουργεί η νέα τεχνολογία. Ούτε μπορούν να μην εμπλακούν στο διευρυμένο πλαίσιο ηθικής υπευθυνότητας που συνοδεύει τις νέες συνήθειες και πρακτικές ελέγχου.

Μάικλ Σαντέλ, Ενάντια στην τελειότητα: Η ηθική στην εποχή της γενετικής μηχανικής

Η τεχνολογία του ανασυνδυασμένου DNA

Οι τεχνικές με τις οποίες ο άνθρωπος επεμβαίνει στο γενετικό υλικό, αποτελούν τη Γενετική Μηχανική. Η Γενετική Μηχανική άνοιξε το δρόμο για νέες, εξαιρετικά ενδιαφέρουσες ερευνητικές και παραγωγικές δυνατότητες, αλλά και για την επίτευξη δύο θεμελιωδών στόχων του ανθρώπου:

α. την κατανόηση των μυστηρίων της ζωής και της εξέλιξης πάνω στη Γη και,

β. τη βελτίωση της υγείας και του τρόπου διαβίωσής του. Η βελτίωση αυτή επιτυγχάνεται με τις εφαρμογές της Γενετικής Μηχανικής τόσο στην Ιατρική όσο και στη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Η τεχνολογία του ανασυνδυασμένου

DNA περιλαμβάνει όλες τις τεχνικές που οδηγούν σε μεταφορά του γενετικού υλικού από τον ένα οργανισμό στον άλλο.

Σχολικό βιβλίο Βιολογίας Γ΄ Γενικού Λυκείου

Γενετική Μηχανική και ανθρώπινα δικαιώματα

Ο καθένας και η καθεμία ας διαβάσουμε το παρακάτω απόσπασμα από τη Σύμβαση του Οβιέδο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική, και ας σημειώσουμε όλες τις έννοιες που σχετίζονται με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε σχέση με τις εφαρμογές της Γενετικής Μηχανικής.

Στη συνέχεια, σε ομάδες ή σε δυάδες, αφού γράψουμε σε ένα φύλλο

χαρτιού και μέσα σε πλαίσιο ως κεντρική έννοια τη φράση: «Ανθρώπινα Δικαιώματα και Βιοϊατρική», ας τοποθετήσουμε τις έννοιες που σημειώσαμε προηγουμένως σε έναν (εννοιολογικό) χάρτη, αξιοποιώντας γραμμές και παρακλάδια και προσθέτοντας επιπλέον έννοιες, που θα συνδέονται με το βασικό θέμα μας. Σκοπός μας είναι να τις ταξινομήσουμε όσο πιο ταιριαστά γίνεται, πάντα σε σχέση με την κεντρική μας έννοια.

Στο τέλος, θα δούμε τους χάρτες που ετοιμάσαμε και θα τους αξιολογήσουμε με κριτήριο την ακρίβεια, την εμβέλεια του περιεχομένου, καθώς και την οργάνωσή τους.

Σύμβαση Οβιέδο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV: Ανθρώπινο γονιδίωμα

Άρθρο 12: Γενετικές εξετάσεις που έχουν τη δυνατότητα πρόβλεψης

Εξετάσεις που προβλέπουν την εμφάνιση γενετικών νόσων ή που χρησιμοποιούνται είτε για την αναγνώριση του υποκειμένου ως φορέα γονιδίου υπεύθυνου για νόσο είτε για την ανίχνευση γενετικής προδιάθεσης ή δεκτικότητας για νόσο, επιτρέπεται να διενεργούνται μόνο για λόγους υγείας ή για επιστημονική έρευνα που σχετίζεται με λόγους υγείας, και υπό την προϋπόθεση της κατάλληλης γενετικής συμβουλευτικής.

Άρθρο 13: Επεμβάσεις στο ανθρώπινο γονιδίωμα

Κάθε επέμβαση που αποσκοπεί στην τροποποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος είναι επιτρεπτή μόνο για προληπτικούς, διαγνωστικούς ή θεραπευτικούς σκοπούς και μόνον

εφόσον δεν αποσκοπεί στο να εισαγάγει οποιαδήποτε τροποποίηση στο γονιδίωμα τυχόν απογόνων.

Άρθρο 14: Απαγόρευση επιλογής του φύλου

Η χρήση τεχνικών της ιατρικώς υποβοηθούμενης τεκνοποίησης δεν είναι επιτρεπτή εφόσον αποσκοπεί στην προεπιλογή του φύλου του παιδιού, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες πρέπει να αποφευχθεί σοβαρά κληρονομική νόσος που σχετίζεται με το φύλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V: Επιστημονική έρευνα

Άρθρο 18: Έρευνα σε έμβρυα in vitro (σημ. Η τεχνική της πραγματοποίησης ενός δεδομένου πειράματος σε δοκιμαστικό σωλήνα ή γενικότερα έξω από τους ζωντανούς οργανισμούς).

1. **Στις περιπτώσεις που ο νόμος επιτρέπει την έρευνα σε έμβρυα in vitro, θα εξασφαλίσει την επαρκή προστασία του εμβρύου.**
2. **Απαγορεύεται η δημιουργία ανθρωπίνων εμβρύων για ερευνητικούς σκοπούς.**

Σύμβαση Οβιέδο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική, 1998

Θέσεις του Χριστιανισμού για τις εφαρμογές της Γενετικής Μηχανικής

Σε δυάδες ή ομάδες ας διαβάσουμε για τις θέσεις του Χριστιανισμού σχετικά με τη Γενετική Μηχανική. Ας καταγράψουμε τρεις ερωτήσεις σχετικά με τα πιθανά όρια στην αξιοποίηση της γενετικής επιστήμης, τους ενδεχόμενους προβληματισμούς που

προκύπτουν σε σχέση με το ανθρώπινο πρόσωπο ή τον ρόλο που καλείται να διαδραματίσει σήμερα η βιοηθική.

Στη συνέχεια, κάθε ομάδα θα παρουσιάσει τις ερωτήσεις της στην ολομέλεια. Στο τέλος, θα επιχειρήσουμε να δώσουμε πιθανές απαντήσεις, αναλύοντας και δικαιολογώντας τις θέσεις μας.

Προσεγγίσεις Ορθόδοξης Βιοηθικής

Σε όλα αυτά η Εκκλησία έχει τον όσο ποτέ επίκαιρο λόγο της. Με πολλή χαρά για τις «επιτυχίες» βλέπει την ανθρωπότητα να προοδεύει. Με αρκετή όμως απορία και έκπληξη τη βλέπει να… μην βλέπει. Αλλά και με πολλή συμπάθεια την αντικρύζει να οδηγείται προς τον Θεό από την απόρριψή Του, να Τον αποδεικνύει με την αμφισβήτησή Του.

Συχνά τα κοινωνικά αδιέξοδα αποδεικνύονται μονόδρομοι στη συνάντηση του Θεού.

«Τα οφέλη για την ανθρωπότητα είναι τέτοια που ξεπερνούν όποιους ηθικούς ενδοιασμούς» δήλωσε ο πρόσεδρος της Επιτροπής Υγείας της Μεγάλης Βρετανίας, Liam Donaldson, με την ευκαιρία της πρόσφατης απόφασης της Βρετανικής Κυβέρνησης να επιτρέψει τα πειράματα επί ανθρώπινων κυττάρων που προέρχονται από κλωνοποίηση τύπου Dolly. Η άποψη αυτή εκφράζει με σαφήνεια τη σύγχρονη κοσμική αντίληψη. Οι ηθικές αξίες έπαψαν να έχουν… αξία. Αξία έχουν μόνον τα λεγόμενα οφέλη. Αντίθετα, για την Εκκλησία, οι ηθικές αξίες είναι τέτοιες που οι αναστολές τις οποίες ενίοτε δημιουργούν, ξεπερνούν κάθε τέτοιο

«όφελος» για την ανθρωπότητα.

Για την Εκκλησία ο σεβασμός στη δημιουργία είναι σεβασμός στο όνομα του Τριαδικού Θεού· η επικοινωνία του ανθρώπου με την κτίση ως κατασκεύασμα του Θεού είναι ατραπός θεογνωσίας· οι αξίες ως αιώνιες είναι ανώτερες από τους όποιους ανθρώπινους νόμους· οι σχέσεις κοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων αποτελούν έκφραση και αντανάκλαση της μεθεκτικής σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό· το αυτεξούσιο, η ελεύθερη βούληση. Ο αρμονικός σύνδεσμος ψυχής και σώματος και η μοναδικότητα και ιδιαιτερότητα των προσώπων συνθέτουν τον κύριο άξονα της σωτηρίας και την πολυτιμότερη περιουσία του ανθρώπου, η δε αιώνια προοπτική και η αίσθηση της ανάγκης του Θεού συναπαρτίζουν

τα μέσα με τα οποία μπορεί να ξεπεράσει τα δεσμά του θανάτου και τους περιορισμούς της ανθρώπινης φύσης του. Χωρίς όλα αυτά ο άνθρωπος μπορεί μεν να παρατείνει τη διάρκεια της ζωής του, μπορεί να μεταβάλλει τη μορφή της, δεν μπορεί όμως να έχει αίσθηση της ζωής ούτε βίωση της ανθρώπινης φύσης του.

Όλα αυτά τα εξασθενίζει η σύγχρονη βιοϊατρική πρόοδος. Σκοπός και στόχος της Εκκλησίας δεν είναι η ανατροπή ή έστω παρεμπόδιση της εξέλιξης, αλλά η διαρκής υπόμνηση των αιωνίων αρχών και αξιών, που μεταμορφώνουν τον άνθρωπο από βιολογικό πειραματιστήριο σε εικόνα του Θεού.

Νικόλαος Χατζηνικολάου, μητρ. Μεσογαίας, Ελεύθεροι από το γονιδίωμα:

Σύγχρονοι χριστιανοί επιστήμονες και ζητήματα Γενετικής Μηχανικής

Ας αναζητήσουμε στο διαδίκτυο ειδικούς επιστήμονες, θεολόγους, που ασχολούνται με θέματα Γενετικής Μηχανικής, για να δούμε πώς βλέπουν τις προοπτικές της για τον άνθρωπο.

Ας ετοιμάσουμε κάποιες ερωτήσεις που θα τους κάναμε, τις οποίες θα τις επεξεργαστούμε μέσα από τις γνώσεις μας από την ενότητα.

Μοριακή Γενετική: Προβληματισμοί

Οι νέες μέθοδοι της επεμβατικής γενετικής, είτε αυτές αναφέρονται στον άνθρωπο (προγεννητικός

έλεγχος, διάγνωση κληρονομικών ασθενειών, θεραπεία κληρονομικών ή άλλων ασθενειών κ.λπ.), είτε ακόμη αναφέρονται στην παραγωγή ζώων εκτροφής με βελτιωμένες ιδιότητες, είτε στην παραγωγή φυτών με ανάλογες ιδιότητες, θα πρέπει να είναι της αποδοχής όλων των κοινωνικών ομάδων, και να είναι σύμφωνες με τους γραπτούς και άγραφους ηθικούς νόμους.

Για να υπάρξει μια τέτοια αποδοχή από όλες τις κοινωνικές ομάδες, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα σωστής ενημέρωσης όλων των φορέων της κοινωνίας και όλων των εμπλεκομένων ομάδων, που θα συμμετάσχουν στη λήψη αποφάσεων ορθολογικής χρήσης στην πράξη, των μεθόδων αυτών στους επί μέρους τομείς. Είναι φυσικό και κα-

τανοητό να υπάρχουν επιφυλάξεις, αντίθετες απόψεις και αντιδράσεις σε αυτές τις νέες βιοτεχνολογικές εξελίξεις, που αποτελούν καινοτομία και επανάσταση στα μέχρι σήμερα κρατούντα. Θα πρέπει, λοιπόν, να υπάρξουν τρόποι προσέγγισης στις σχέσεις ανάμεσα στην επιστήμη και τεχνολογία με το κοινωνικό σύνολο. Ήδη έχουν ξεκινήσει ειδικά προγράμματα στον ευρωπαϊκό χώρο για την μελέτη του θέματος αυτού, όπως είναι π.χ. το ESST (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Πανεπιστημίων και Σχολών για την κοινωνία, επιστήμη και τεχνολογία). Θα πρέπει να προχωρήσουμε στην ενημέρωση και στη χώρα μας όλων των ενδιαφερόμενων ατόμων και ιδιαίτερα εκείνων που ασχολούνται με θέματα βιοϊατρικής, άλλα και εκείνων των επιστημόνων που το

γνωστικό αντικείμενό τους άπτεται τέτοιων θεμάτων (δικαστές, νομικοί, εκπαιδευτικοί, θεολόγοι και εκκλησιαστικοί παράγοντες). Είναι καθήκον των ειδικών, της μοριακής βιολογίας, της γενετικής και της γενετικής μηχανικής να καθίσουν σε στρογγυλές τράπεζες και να συζητήσουν πάνω σε αυτά τα θέματα με τους επιστήμονες όλων των άλλων κλάδων, ώστε να υπάρξει συνεννόηση και κοινή αποδοχή των νέων αυτών επιτευγμάτων που έχουν άμεση σχέση με τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ύλη. Ο οργανισμός του δεν είναι μόνο άθροισμα γονιδίων, κυττάρων και ιστών. Ο άνθρωπος έχει, αυτός μόνος από όλα τα όντα, το προνόμιο να έχει το πνεύμα, την αθάνατη ψυχή, διότι έχει δημιουργηθεί «κατ'

εικόνα Θεού». Με το πνεύμα ο άνθρωπος μπορεί και γίνεται γνώστης των μυστικών της φύσης, ένας συνειδητός δημιουργός που μπορεί μέχρις ενός ορίου να κυριαρχεί επί ορισμένων λειτουργιών της φύσης. Με το πνεύμα γίνεται μέτοχος του νοήματος της ζωής και κατανοεί τη λογικότητα του κόσμου. Αξίζει να τονισθεί στο σημείο αυτό ότι, όσο προχωρεί ο άνθρωπος στη γνώση των πιο πολύπλοκων μηχανισμών και λειτουργιών του ίδιου του οργανισμού του, τόσο ανακαλύπτει ότι υπάρχουν όρια, πέρα από τα οποία ορισμένα φαινόμενα ξεπερνούν τις διανοητικές ικανότητές του. Για την κατανόηση αυτών των φαινομένων, μήπως θα πρέπει να καταφύγει ο άνθρωπος σε κάτι άλλο εκτός της επιστήμης; διερωτάται

ένας από τους σύγχρονους Γάλλους μοριακούς βιολόγους, ο François Gros. Για τον χριστιανό επιστήμονα η ερώτηση δεν μένει χωρίς απάντηση. Αυτός γνωρίζει καλά ότι το κάτι άλλο έχει σχέση με τον άκτιστο κόσμο. Εκεί θα αναζητήσει να βρει απάντηση για το νόημα της ζωής και της υπάρξεως του ανθρώπου εδώ στη γη.

Χρήστος Γιαμβριάς, Οι σύγχρονες εξελίξεις των Βιολογικών επιστημών πρόκληση για τον σημερινό άνθρωπο

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

1.4 ΟΙΚΟ-ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Φυσικό περιβάλλον και οικολογική καταστροφή

Ας παρατηρήσουμε τις παρακάτω φωτογραφίες και τα όσα απεικονίζονται, και ας διαμορφώσουμε ερωτήματα πάνω σε αυτές: Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κάποιους από τους παρακάτω ενδεικτικούς τύπους:

- Γιατί... ή για ποιους λόγους...;
- Τι θα γινόταν αν...;
- Για ποιο σκοπό...;
- Ποια θα ήταν η διαφορά εάν...;
- Αν υποθέσουμε ότι...
- Τι θα συνέβαινε αν γνωρίζαμε ότι...;
- Τι θα άλλαζε αν...;

Στη συνέχεια, ας επιλέξουμε κάποια ή κάποιες από αυτές και ας τη συζητήσουμε για λίγα λεπτά.

Οικο-θεολογία: Η ευθύνη των χριστιανών για το περιβάλλον

Ο καθένας και η καθεμία ας μελετήσουμε κείμενα που αναφέρονται στην ευθύνη των χριστιανών για το περιβάλλον και ας επιλέξουμε ένα από τα ζητήματα που θίγονται μέσα σε αυτά, αιτιολογώντας γραπτά την επιλογή μας.

Στη συνέχεια, ας μοιραστούμε αυτό που ξεχωρίσαμε με τον διπλανό/τη διπλανή μας και ας καταλήξουμε σε κοινές παραδοχές. Στο τέλος, θα ανακοινώσουμε και θα συζητήσουμε στην ολομέλεια τα αποτελέσματα της εργασίας μας.

Αποφθέγματα Αγίων, θεολόγων και χριστιανών που αναφέρονται στο περιβάλλον:

α. Ελεήμων καρδιά

Καρδιά ελεήμων είναι μία καρδιά που καίγεται για ολόκληρη την κτίση, για τους ανθρώπους, για τα όρνια, για τα ζώα… και για όλα τα κτίσματα. Με την ανάμνηση και τη θέα τους τρέχουν από τα μάτια του ανθρώπου δάκρυα. Από την πολλή και σφοδρή αγάπη που συνέχει την καρδιά του δεν μπορεί να ανεχθεί ή να ακούσει ή να δει κάποια καταστροφή να γίνει μέσα στην κτίση. Γι' αυτό και για τα άλογα ζώα και για τα ερπετά… κάθε στιγμή προσφέρει προσευχή με δάκρυα, για να τα διαφυλάξει και να τα ελεήσει ο Θεός.

Αββάς Ισαάκ ο Σύρος, Λόγοι Ασκητικοί

β. Να αγαπάτε τα δέντρα!

Στη δεκαετία του 1960, όταν ήμουν διάκονος στη Μονή Αγίου Ιωάννου

Θεολόγου στην Πάτμο, ο γέροντάς μας, ο πατήρ Αμφιλόχιος, συνήθιζε να μας λέει: «Γνωρίζετε πως ο Θεός μάς έδωσε μία ακόμη εντολή, που δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή; Είναι η εντολή να αγαπάτε τα δέντρα». Πίστευε πως όποιος δεν αγαπούσε τα δέντρα δεν αγαπούσε τον Χριστό. «Όταν φυτεύετε ένα δέντρο», μας έλεγε, «φυτεύετε ελπίδα, φυτεύετε ειρήνη, φυτεύετε αγάπη και θα λάβετε τη χάρη του Θεού». Ήταν ένας οικολόγος πολύ πριν η οικολογία έρθει στην επικαιρότητα. Ακούγοντας τις εξομολογήσεις των χωρικών, τους έβαζε ως επιτίμιο ή ποινή να φυτέψουν ένα δέντρο. Και δεν ήταν μόνο αυτό: ο ίδιος περιφερόταν στο νησί για να δει πώς πηγαίνουν τα επιτίμια των χωρικών, να δει αν πότιζαν τακτικά το δέντρο

που είχαν φυτέψει και αν το φρόντιζαν να μην το φάνε οι κατσίκες. Το παράδειγμα και η επίδρασή του μεταμόρφωσαν το νησί: εκεί που πριν ογδόντα χρόνια το νησί ήταν γεμάτο ξερές και γυμνές πλαγιές, σήμερα φύονται πεύκα και ευκάλυπτοι. «Να αγαπάτε τα δέντρα», επέμενε ο πατήρ Αμφιλόχιος. Δεν είχε δίκιο; Δεν μπορούμε να σώσουμε ό,τι δεν αγαπάμε.

Κάλλιστος Ware, μητρ. Διοκλείας, Αρχή Ημέρας. Η ορθόδοξη προσέγγιση της Δημιουργίας

γ. Οι άνθρωποι θα μείνουν πτωχοί γιατί δεν θα ’χουν αγάπη στα δέντρα.

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

δ. Αγάπη για την Δημιουργία και τον Δημιουργό

Βλέποντας τη φύση, τα δέντρα, τα λουλούδια, τα πουλιά, τις μέλισσες, τα άνθη, τη θάλασσα, τα ψάρια, τα άστρα, το φεγγάρι, τον ήλιο και τα τόσα άλλα υπέροχα δημιουργήματά του, στρέφουμε τον νου μας προς τον Θεό και δοξάζοντάς Τον μέσα από αυτά, προσπαθούμε να καταλάβουμε πόσο ωραία και θαυμάσια είναι, και αγωνιζόμαστε να τα αγαπήσουμε. Όταν τα αγαπήσουμε όλα αυτά, τότε η αγάπη μας ανεβαίνει προς τον δημιουργό μας, κι έτσι πραγματικά και αληθινά Τον αγαπάμε.

Άγιος Πορφύριος

Δράσεις εκπροσώπων του Χριστιανισμού ως προς το οικολογικό ζήτημα

Σε ομάδες ας αναζητήσουμε στοιχεία και ας μελετήσουμε μια περίπτωση σημαντικής δράσης για το περιβάλλον, με άξονες τα εξής ερωτήματα: Γιατί ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος φέρει την επονομασία «Πράσινος Πατριάρχης»; Τι ενδεχομένως κινητοποιεί τον Οικ. Πατριάρχη Βαρθολομαίο ή και άλλα θρησκευτικά πρόσωπα να αναλαμβάνουν τέτοιου είδους δράσεις ή να ενεργούν με αυτόν τον τρόπο για το περιβάλλον; Τι μπορεί να σκέφτονται ή να πιστεύουν για τη σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον; Πόσο αποτελεσματική μπορεί να είναι μια τέτοια πρόταση ή τι αντίκτυπο μπορεί να έχει σε έναν σύγχρονο άνθρωπο;

Διακήρυξη της Βενετίας

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, με πνεύμα ειρήνης, για το καλό όλων των ανθρώπων και για τη φροντίδα της Δημιουργίας… Μας ανησυχούν οι αρνητικές επιπτώσεις για την ανθρωπότητα και για όλη τη Δημιουργία, οι οποίες προκύπτουν από την υποβάθμιση κάποιων από τους βασικούς φυσικούς πόρους, όπως το νερό, ο αέρας και η γη, που έχει προκληθεί από μια οικονομική και τεχνολογική πρόοδο, η οποία δεν αναγνωρίζει και δεν λαμβάνει υπόψη της τα όριά της…

Αυτό που απαιτείται, είναι μια πράξη μετάνοιας από την πλευρά μας και μια ανανεωμένη προσπάθεια να δούμε τους εαυτούς μας, ο ένας τον άλλον και τον κόσμο γύρω μας μέσα στην προοπτική του θεϊ-

κού σχεδίου για τη Δημιουργία. Το πρόβλημα δεν είναι απλώς οικονομικό και τεχνολογικό· είναι ηθικό και πνευματικό. Η λύση σε οικονομικό και τεχνολογικό επίπεδο μπορεί να βρεθεί μόνο αν υποστούμε, με τον πιο ριζικό τρόπο, μια εσωτερική μεταβολή, που μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή του τρόπου ζωής μας και των μη αειφόρων προτύπων κατανάλωσης και παραγωγής. Μια γνήσια μεταστροφή εν Χριστώ θα μας δώσει τη δυνατότητα να αλλάξουμε τον τρόπο που σκεφτόμαστε και ενεργούμε…

Ως εκ τούτου, καλούμε όλους τους καλοπροαίρετους ανθρώπους να στοχαστούν τη σημασία των παρακάτω ηθικών στόχων:

1. Να σκεφτόμαστε τα παιδιά του

κόσμου όταν εξετάζουμε και αξιολογούμε τις επιλογές μας για δράση.

2. Να είμαστε ανοιχτοί στη μελέτη των αληθινών αξιών βασισμένων στον φυσικό νόμο, που συντηρεί κάθε ανθρώπινο πολιτισμό.

3. Να χρησιμοποιούμε την επιστήμη και την τεχνολογία με πλήρη και εποικοδομητικό τρόπο, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι τα επιστημονικά ευρήματα πρέπει πάντα να αξιολογούνται υπό το φως της κεντρικής θέσης του ανθρώπου, του κοινού καλού και του εσωτερικού σκοπού της Δημιουργίας. Η επιστήμη μπορεί να μας βοηθήσει να διορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος, προκειμένου να αυξήσουμε την πνευματική και υλική ευημερία της παρού-

σης και των μελλοντικών γενεών. Η αγάπη για τα παιδιά μας είναι εκείνη που θα μας υποδείξει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε προς το μέλλον.

4. Να είμαστε ταπεινόφρονες σχετικά με την ιδέα της ιδιοκτησίας και να είμαστε ανοιχτοί στις απαιτήσεις της αλληλεγγύης. Η θνητότητά μας, σε συνδυασμό με την αδυναμία της κρίσης μας, μας προειδοποιεί να μην κάνουμε πράγματα μη αναστρέψιμα σε σχέση με ό,τι επιλέγουμε να θεωρούμε ιδιοκτησία μας κατά τη σύντομη διαμονή μας πάνω σε τούτη τη γη. Δεν μας έχει δοθεί απεριόριστη εξουσία πάνω στην πλάση· είμαστε απλώς διαχειριστές της κοινής κληρονομιάς.

5. Να αναγνωρίζουμε την ποικιλομορφία των καταστάσεων και των ευθυνών στο έργο για ένα καλύτερο παγκόσμιο περιβάλλον. Δεν έχουμε την προσδοκία να αναλάβει κάθε άνθρωπος και κάθε θεσμός το ίδιο φορτίο. Ο καθένας έχει να διαδραματίσει ένα ρόλο, αλλά για να γίνουν σεβαστές οι απαιτήσεις της δικαιοσύνης και της φιλανθρωπίας, οι πιο ευημερούσες κοινωνίες πρέπει να φέρουν το μεγαλύτερο φορτίο και απαιτείται από αυτές μια θυσία μεγαλύτερη από εκείνη που μπορούν να προσφέρουν οι φτωχές. Οι θρησκείες, οι κυβερνήσεις και οι θεσμοί αντιμετωπίζουν πολλές διαφορετικές καταστάσεις· αλλά βάσει της αρχής της συμπληρωματικότητας, όλοι μπορούν να

αναλάβουν κάποιες εργασίες, κάποιο μέρος της κοινής προσπάθειας.

Κοινή Διακήρυξη Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄ και Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, 2002

Ο άνθρωπος ως φύλακας του περιβάλλοντος

Μετά από όσα μάθαμε στην ενότητα, τι μπορούμε να κάνουμε εμείς; Τι δυνατότητες δικής μας παρέμβασης υπάρχουν;

Ας αναλάβουμε πρωτοβουλίες για ευαισθητοποίηση και δράσεις που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος (π.χ. ανακύκλωση, αναδάσωση, εθελοντική δασοπροστασία, καθαρισμός παραλίας κ.λπ.).

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

2. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

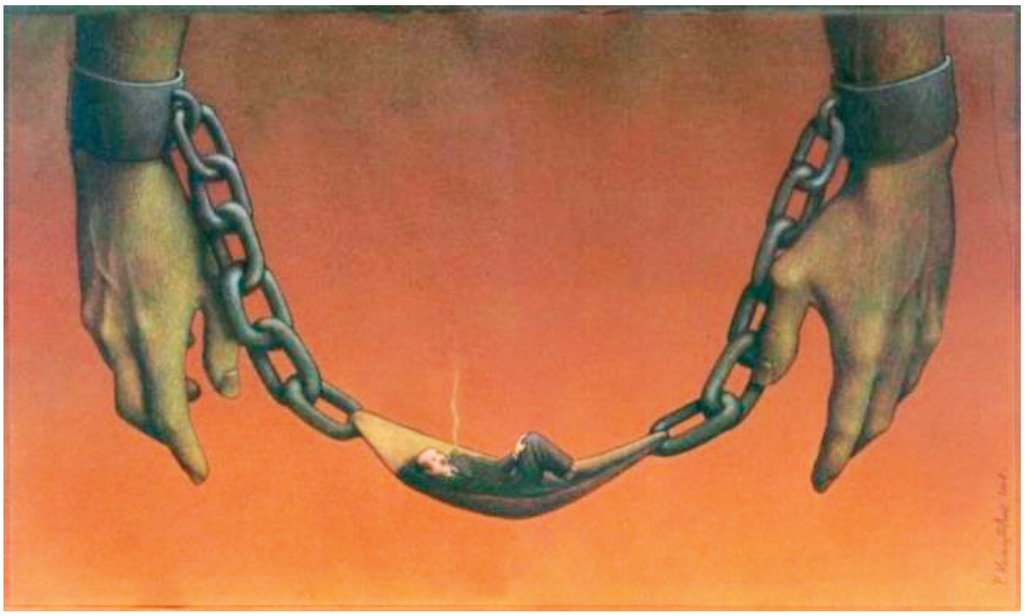
- **Πλούτος και φτώχεια**
- **Η ηθική της εργασίας**
- **Η μοναξιά του ανθρώπου**

2.1 ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ

Κοινωνικές διαστάσεις του πλούτου και της φτώχειας

Ας παρατηρήσουμε τα παρακάτω σκίτσα και ας απαντήσουμε στα ερωτήματα: 1) Με ποιον τρόπο συνδέονται οι πληροφορίες που παρουσιάζονται σε αυτά με ό,τι ήδη γνωρίζουμε; 2) Ποιες από τις νέες ιδέες που αποκτήσαμε, επεκτείνουν ή ωθούν τη σκέψη μας σε νέες κατευθύνσεις; Ποιες ερωτήσεις ή αναζητήσεις μάς γεννιούνται αυτήν τη στιγμή;

Pawel Kuczynski

Joaquin Salvador Lavado «Quino», Το σκάκι των τάξεων (Πρόβλημα: Τα μαύρα παίζουν και κάνουν ματ, όποτε τους αρέσει).

Ο Χριστιανισμός απέναντι στη φτώχεια, τον πλούτο και την ιδιοκτησία

Σε ομάδες ας επεξεργαστούμε το υλικό που ακολουθεί και ας ανακαλύψουμε στοιχεία που αναδεικνύουν τη στάση του Χριστιανισμού απέναντι στη φτώχεια, τον πλούτο και την ιδιοκτησία.

Στο τέλος θα παρουσιάσουμε στην ολομέλεια τα αποτελέσματα της μελέτης μας και θα συζητήσουμε πάνω σε αυτά.

Περί πλούτου

Αυτά τα λέω και δεν θα πάψω να τα λέω, κι ας με κατηγορούν πολλοί. «Όλο με τους πλουσίους τα βάζεις», διαμαρτύρονται. Πράγματι, όχι όμως με όλους, αλλά μόνο μ' εκείνους

που κάνουν κακή χρήση του πλούτου τους. Δεν χτυπάω τον πλούσιο, αλλά τον άρπαγα. Άλλο πλούσιος, άλλο άρπαγας. Να ξεχωρίζουμε τα πράγματα, για να μη δημιουργείται σύγχυση ή παρανόηση. Είσαι πλούσιος; Δεν σε εμποδίζω. Αρπάζεις; Σε αποδοκιμάζω. Έχεις τα κτήματά σου; Να τα χαίρεσαι. Παίρνεις τα ξένα; Δεν μπορώ να σωπάσω. Θέλεις να με πετροβολήσεις; Είμαι έτοιμος και το αίμα μου να χύσω, φτάνει να σε σταματήσω από την αμαρτία. Δεν νοιάζομαι για το μίσος, δεν τρομάζω από την πολεμική. Για ένα πράγμα μόνο νοιάζομαι, για την προκοπή εκείνων που με ακούνε. […]

Άχρηστοι είναι οι πλούσιοι, ναι, άχρηστοι, εκτός κι αν είναι ελεήμονες και φιλάνθρωποι. Μα, δυστυχώς, λίγοι πλούσιοι, πολύ λίγοι ξε-

χωρίζουν για τη φιλανθρωπία τους. Οι περισσότεροι είναι βουτηγμένοι στη φιλαυτία, την ασπλαχνία, την αμαρτία. Γι' αυτό μην τους ζηλεύεις. Εσύ να σκέφτεσαι… τον ίδιο το Χριστό, ο οποίος δεν είχε πού να γείρει το κεφάλι Του. Μιμήσου τη φτώχεια Εκείνου και των αγίων Του, που ήταν στερημένοι από τα υλικά αγαθά, είχαν όμως αμύθητα πνευματικά πλούτη… Ακόμα, δηλαδή, κι αν είχες δικές σου την ξηρά και τη θάλασσα, τις χώρες και τις πολιτείες της οικουμένης, αν δούλευε για σένα η ανθρωπότητα, αν έδιναν για χάρη σου οι πηγές χρυσάφι αντί για νερό, και τότε θα έλεγα πως δεν αξίζεις ούτε τρεις δεκάρες, αφού θα έχανες τη Βασιλεία των Ουρανών. […]

Μη νομίζεις ότι, με το ν' αποκτήσεις πολλά, αποκτάς και αληθινή

ηδονή. Ηδονή και ευχαρίστηση και ηρεμία έχεις με το να μη θέλεις να πλουτίζεις. Αν κυνηγάς τον πλούτο, ποτέ δεν θα πάψεις να βασανίζεσαι. Γιατί η επιθυμία του πλούτου είναι έρωτας ανικανοποίητος… Όσο περισσότερα χρήματα επιθυμείς, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η αγωνία σου… Ο Θεός σ' έκανε πλούσιο για να βοηθάς όσους έχουν ανάγκη, για να βρεις τη συγχώρηση των αμαρτημάτων σου με τη φιλανθρωπία. Δεν σου έδωσε χρήματα για να τα φυλάς και να καταστραφείς, αλλά για να τα μοιράζεις και να σωθείς.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πλούτος και πλεονεξία

«Ποιον αδικώ», λέει [ο πλούσιος], «προστατεύοντας αυτά που μου

ανήκουν;»

Πες μου, λοιπόν, τι σου ανήκει; Από πού τα πήρες και τα έφερες στη ζωή σου; Όπως αυτός που βρίσκει θέση στο θέατρο κι εμποδίζει αυτούς που μπαίνουν ύστερα, θεωρώντας δικό του αυτό που είναι για κοινή χρήση όλων, τέτοιοι είναι οι πλούσιοι. Αφού απόχτησαν πρώτοι τα κοινά αγαθά, τα θεωρούν δικά τους για την προτεραιότητα. Αν έπαιρνε καθένας ό,τι του χρειαζόταν για την ικανοποίηση της ανάγκης του κι άφηνε σ' όποιον είχε ανάγκη ό,τι ήταν γι' αυτόν περισσό, κανένας δε θα ήταν πλούσιος, κανένας δε θα ήταν φτωχός. Γυμνός δεν ήρθες στον κόσμο; Γυμνός δεν θα επιστρέψεις στη γη; Πού τα βρήκες αυτά που έχεις τώρα; Αν πιστεύεις ότι σ' τα χάρισε η τύχη, είσαι άθεος, δεν

αναγνωρίζεις τον Δημιουργό, δεν νιώθεις ευγνωμοσύνη γι' Αυτόν που σ' τα έδωσε· αν όμως παραδέχεσαι ότι προέρχονται απ' τον Θεό, πες μου για ποιο λόγο σ' τα έδωσε; Μήπως είναι άδικος ο Θεός και μοιράζει άνισα τα απαραίτητα για τη ζωή; Γιατί εσύ είσαι πλούσιος κι εκείνος φτωχός; Για κανένα άλλο λόγο παρά για να ανταμειφθείς εσύ για την καλοσύνη και τη σωστή διαχείριση της περιουσίας, κι εκείνος για να κερδίσει τα μεγάλα έπαθλα της υπομονής.

Όμως εσύ τα έκρυψες όλα στους αχόρταγους κόλπους της πλεονεξίας· νομίζεις λοιπόν ότι κανένα δεν αδικείς, όταν τόσους στερείς από τα αγαθά αυτά; Ποιος είναι πλεονέκτης; Όποιος δεν περιορίζεται στα απαραίτητα. Ποιος άρπαγας; Εκείνος που αφαιρεί την περιουσία των άλλων.

Εσύ δεν είσαι πλεονέκτης; Δεν είσαι άρπαγας; Δεν κρατάς για τον εαυτό σου, όσα σου δόθηκαν για να τα διαχειρισθείς προς όφελος όλων; Αυτός που γδύνει τον ντυμένο θα ονομαστεί λωποδύτης, αλλά μήπως και αυτός που δεν ντύνει τον γυμνό, ενώ μπορεί, δεν αξίζει αυτή την ονομασία;

Το ψωμί που αποθηκεύεις είναι του πεινασμένου, τα ρούχα που φυλάς στις αποθήκες σου είναι του γυμνού, τα παπούτσια που τα ’χεις και σαπίζουν είναι του ξυπόλυτου, τα λεφτά που θάβεις για να μη σ’ τα κλέψουν είναι του φτωχού. Είναι τόσοι αυτοί που αδικείς όσοι αυτοί που θα μπορούσες να βοηθήσεις.

Μέγας Βασίλειος, Ομιλία εις το «Καθελώ μου τάς ἀποθήκας...» καί περί πλεονεξίας

Επίγειοι θησαυροί

19 Μη μαζεύετε θησαυρούς πάνω
στη γη, όπου τους αφανίζει ο σκόρος
και η σκουριά, κι όπου οι κλέφτες κά-
νουν διαρρήξεις και τους κλέβουν.
20 Αντίθετα, να μαζεύετε θησαυρούς
στον ουρανό, όπου δεν τους αφανί-
ζουν ούτε ο σκόρος ούτε η σκουριά,
κι όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διαρ-
ρήξεις και δεν τους κλέβουν. 21 Γιατί
όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί θα
είναι και η καρδιά σας.

Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον 6, 19-21

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

19 Κάποιος άνθρωπος ήταν πλού-
σιος, φορούσε πολυτελή ρούχα και
το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λα-
μπρό. 20 Κάποιος φτωχός όμως, που
τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος

κοντά στην πόρτα του σπιτιού του πλουσίου, γεμάτος πληγές, 21 και προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Έρχονταν και τα σκυλιά και του έγλειφαν τις πληγές. 22 Κάποτε πέθανε ο φτωχός, και οι άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ. Πέθανε κι ο πλούσιος και τον έθαψαν. 23 Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του τον Λάζαρο. 24 Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: «πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε τον Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αυτή τη φωτιά».

25 Ο Αβραάμ όμως του απάντησε: «παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ

απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή
σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυ-
χία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται
εδώ, κι εσύ υποφέρεις. 26 Κι εκτός
απ' όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας
μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέ-
λουν να διαβούν από 'δω σ' εσάς να
μην μπορούν· ούτε οι από 'κει μπο-
ρούν να περάσουν σ' εμάς». 27 Είπε
πάλι ο πλούσιος: «τότε σε παρακα-
λώ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι του
πατέρα μου, 28 να προειδοποιήσει
τους πέντε αδερφούς μου, ώστε να
μην έρθουν κι εκείνοι σ' αυτόν εδώ
τον τόπο των βασάνων». 29 Ο Αβρα-
άμ του λέει: «έχουν τα λόγια του
Μωυσή και των προφητών· ας υπα-
κούσουν σ' αυτά». 30 «Όχι, πατέρα
μου Αβραάμ», του λέει εκείνος, «δεν
αρκεί· αλλά αν κάποιος από τους
νεκρούς πάει σ' αυτούς, θα μετανο-

ήσουν». 31 Του λέει τότε ο Αβραάμ: «αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, ακόμη κι αν αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς, δεν πρόκειται να πεισθούν».

Ευαγγέλιο κατά Λουκάν 16, 19-31

Και άγιος και κλέφτης

Ζούσε στην Αλεξάνδρεια μια ανύπαντρη χριστιανή γυναίκα που φαινόταν ταπεινή, στην πραγματικότητα όμως ήταν περήφανη και πολύ φιλάργυρη. Ήταν μάλλον φιλόχρυση, παρά φιλόχριστη. Δεν είχε προσφέρει ποτέ κάτι από την περιουσία της ούτε σε ξένο, ούτε σε φτωχό, ούτε σε καταπιεσμένο… Αυτή τη γυναίκα…, ο αγιότατος Μακάριος, ο πρεσβύτερος και προϊστάμενος του λεπροκομείου, θέλησε –κατά κάποιον

τρόπο– να την εγχειρήσει σα γιατρός, για να την ανακουφίσει από την πλεονεξία, και επινόησε το εξής τέχνασμα… Πήγε και τη βρήκε και της είπε: «Έχουν πέσει στα χέρια μου πολύτιμοι λίθοι, σμαράγδια και υάκινθοι. Δεν ξέρω αν προέρχονται από κλοπή ή από νόμιμο εμπόριο. Δεν έχουν αποτιμηθεί, μιας και είναι πέρα από κάθε αποτίμηση. Ο ιδιοκτήτης τους τους πουλάει πεντακόσια νομίσματα…». Πέφτει τότε αυτή στα πόδια του και του λέει: «Να μην τους αγοράσει άλλος, σε παρακαλώ… Αγόρασέ τους εσύ για λογαριασμό μου…». Πήρε, λοιπόν, ο Μακάριος απ' αυτήν τα πεντακόσια νομίσματα, τα διέθεσε όμως για τις ανάγκες του λεπροκομείου.

Περνούσε ο καιρός, μα αυτή δίσταζε να του το υπενθυμίσει, επει-

δή ο άγιος είχε μεγάλη υπόληψη στην Αλεξάνδρεια… Τελικά, κάποια στιγμή που τον συνάντησε στην εκκλησία, του είπε: «Σε παρακαλώ, πες μου, τι έγινε με κείνους τους πολύτιμους λίθους για τους οποίους έδωσα τα πεντακόσια νομίσματα;». Αυτός της απάντησε: «Από την ημέρα που έδωσες τα χρήματα, πλήρωσα την αξία των λίθων. Αν θέλεις να τους δεις, έλα στο σπίτι μου. Εκεί βρίσκονται. Δες αν σου αρέσουν, αλλιώς πάρε πίσω τα χρήματά σου». Κι εκείνη πήγε πολύ ευχαρίστως. Στους επάνω ορόφους του λεπροκομείου βρίσκονταν οι λεπρές γυναίκες και στους κάτω οι λεπροί άνδρες. Όταν φτάσανε στην είσοδο, τη ρώτησε: «Τι θέλεις να δεις πρώτα; Τους υάκινθους ή τα σμαράγδια;». Του απάντησε: «Ό,τι

νομίζεις». Τότε την ανεβάζει στους επάνω ορόφους, της δείχνει ακρωτηριασμένες γυναίκες με πληγιασμένα πρόσωπα, και της λέει: «Να οι υάκινθοι». Κατόπιν την κατεβάζει στα κάτω πατώματα και της δείχνει τους άνδρες λέγοντας: «Να τα σμαράγδια. Και νομίζω ότι δε θα βρεθούν πολυτιμότερα. Αν, λοιπόν, σου αρέσουν, πάει καλά, αλλιώς πάρε πίσω τα χρήματά σου». Μετανιωμένη αυτή βγήκε και, αφού πήγε στο σπίτι της, αρρώστησε από τη στενοχώρια της που δεν έκανε ένα τέτοιο καλό σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, αλλά αναγκαστικά. Αργότερα ευχαρίστησε τον Μακάριο και πορεύτηκε στη ζωή της όπως έπρεπε.

Παλλάδιος, Λαυσαϊκόν

Οι δύο τρόποι

Υπάρχουν δύο τρόποι ύπαρξης του ανθρώπου, αντίθετοι μεταξύ τους: Αφενός ο τρόπος ύπαρξης που βασίζεται στο «να έχεις», και αφετέρου ο τρόπος ύπαρξης που βασίζεται στο «να είσαι». Κατά τον πρώτο τρόπο, ο άνθρωπος νιώθει ότι το νόημα και η αξία του θεμελιώνονται στο να αποκτά και να κατέχει διάφορα αγαθά. Νιώθει ότι με αυτά καταξιώνεται. Σ' αυτή την περίπτωση, αυτό που μετρά αποφασιστικά είναι ο πλούτος και η κοινωνική ισχύς. Αντίθετα, κατά τον δεύτερο τρόπο ύπαρξης, η ζωή του ανθρώπου θεμελιώνεται στην ποιότητα της ίδιας του της ύπαρξης, στο «τι είδους» άνθρωπος είναι ο ίδιος. Σ΄ αυτή την περίπτωση μετρά η εσωτερική καλλιέργεια και η πνευματική

συγκρότηση του ανθρώπου. […] Για τον Χριστιανισμό ο άνθρωπος είναι διαχειριστής των υλικών αγαθών. Και πρέπει να τα διαχειρίζεται έτσι ώστε να διακονείται η ανθρώπινη ζωή, η αξιοπρέπεια και η συνύπαρξη. […] Ο Απ. Παύλος μάς δείχνει ότι και τα πιο υψηλά πνευματικά επιτεύγματα αν πραγματοποιούνται δίχως αγάπη, δεν έχουν καμία αληθινή αξία. Το ίδιο ισχύει και για την αλληλεγγύη προς τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Δεν αρκεί να γίνεται σαν ένα τυπικό ή κοινωνικό καθήκον. Αληθινά εκκλησιαστικό είναι όταν εμπνέεται από την αγάπη προς τον άλλον άνθρωπο, δηλαδή όταν τον άλλον τον δεχόμαστε στη ζωή μας ως ισότιμο, ως εικόνα του Χριστού.

Αθ. Παπαθανασίου & Μ. Κουκουνά-

ρας Λιάγκης, Ζητήματα Χριστιανικής Ηθικής

Fritz Eichenberg, Ο Χριστός στο συσσίτιο (Christ in the breadline)

89 / 28 - 29

27-0797_l_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 89 13/03/2024 11:59:44

Ατομική και συλλογική ευθύνη των Χριστιανών για το φαινόμενο της φτώχειας

Σε ομάδες ή δυάδες ας ορίσουμε ως σκοπό μας να αναζητήσουμε στο διαδίκτυο ή να επισκεφθούμε επιτόπου ένα εκκλησιαστικό ίδρυμα (π.χ. το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών ή κάποιο ενοριακό συσσίτιο κ.ά.), μία ιστοσελίδα Μητρόπολης ή ενορίας, συναντώντας το πρόσωπο κλειδί του έργου. Ας ετοιμάσουμε ερωτήσεις και ας επιδιώξουμε να πάρουμε συνέντευξη από το πρόσωπο αυτό, για να μάθουμε περισσότερα σχετικά με το φιλανθρωπικό έργο που αφορά ευπαθείς ομάδες.

27-0797_I_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 90 13/03/2024 12:06:02

Ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος στο κεντρικό συσσίτιο της Αρχιεπισκοπής, στην οδό Σοφοκλέους, Αθήνα, 2019.

27-0797_I_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 91 13/03/2024 12:06:48

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

2.2 Η ΗΘΙΚΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ηθικά ζητήματα σε εργασιακά ζητήματα

Ο καθένας και η καθεμία ας μελετήσει τα παρακάτω άρθρα από την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ και ας σημειώσει τι παρατηρεί από τη σύγκριση αυτών των δικαιωμάτων με σύγχρονες περιπτώσεις δυσμενών συνθηκών εργασίας (π.χ. σε εργοστάσια ή αλυσίδες καταστημάτων σε Κίνα, Ινδία, Αμερική κ.α.).

Στη συνέχεια, ας μοιραστούμε τις σκέψεις μας με τον διπλανό/τη διπλανή μας και ας καταλήξουμε σε κοινές παραδοχές. Στο τέλος, θα ανακοινώσουμε και θα συζητήσουμε στην ολομέλεια τα αποτελέσματα της εργασίας μας.

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

ΑΡΘΡΟ 23

1. Καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται και να επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμά του, να έχει δίκαιες και ικανοποιητικές συνθήκες δουλειάς και να προστατεύεται από την ανεργία.
2. Όλοι, χωρίς καμία διάκριση, έχουν το δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίση εργασία.
3. Κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα δίκαιης και ικανοποιητικής αμοιβής, που να εξασφαλίζει σε αυτόν και την οικογένειά του συνθήκες ζωής άξιες στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. […]

ΑΡΘΡΟ 24

Καθένας έχει το δικαίωμα στην ανάπαυση, σε ελεύθερο χρόνο, και

ιδιαίτερα, σε λογικό περιορισμό του χρόνου εργασίας και σε περιοδικές άδειες με πλήρεις αποδοχές.

ΑΡΘΡΟ 25

1. Καθένας έχει δικαίωμα σε ένα βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίσει στον ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία, και ειδικότερα τροφή, ρουχισμό, κατοικία, ιατρική περίθαλψη όπως και τις απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες. Έχει ακόμα δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την αρρώστια, την αναπηρία, τη χηρεία, τη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται τα μέσα της συντήρησής του, εξαιτίας περιστάσεων ανεξαρτήτων της θέλησής του.
2. Η μητρότητα και η παιδική ηλικία

έχουν δικαίωμα ειδικής μέριμνας και περίθαλψης. Όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα αν είναι νόμιμα ή εξώγαμα, απολαμβάνουν την ίδια κοινωνική προστασία.

ΟΗΕ, Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, 1948

Εργασία και αεργία με χριστιανικά κριτήρια

Ας διαβάσουμε κείμενα και χωρία από την Αγία Γραφή επιχειρώντας να προσεγγίσουμε και να ερμηνεύσουμε τους όρους «εργασία» και «αεργία» με χριστιανικά κριτήρια. Τι παρατηρούμε; Πώς αντιλαμβάνεται η Αγία Γραφή το νόημα της εργασίας; Ας συζητήσουμε τις σκέψεις μας.

Η Αγία Γραφή για την εργασία

Όποιος δεν θέλει να εργάζεται, αυτός να μην τρώει κιόλας.

Β΄ επιστολή Απ. Παύλου προς Θεσσαλονικείς 3, 10

Έτσι να λάμψει και το δικό σας φως μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξολογήσουν τον ουράνιο Πατέρα σας.

Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον 5, 16

Έτσι και η πίστη, αν δεν εκδηλώνεται με έργα, μόνη της είναι νεκρή.

Επιστολή Ιακώβου 2, 17

Να το θεωρείτε τιμητικό να ζείτε χωρίς αναταραχές, να ασχολείστε

μόνο με τις δικές σας υποθέσεις και να εργάζεστε για να βγάζετε το ψωμί σας με τα ίδια σας τα χέρια, όπως σας παραγγείλαμε.

Α΄ επιστολή Απ. Παύλου προς Θεσσαλονικείς 4, 11

Πήρε, λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο και τον έβαλε μέσα στον κήπο της Εδέμ, για να τον καλλιεργεί και να τον προσέχει.

Γένεσις 2, 15

6 Τράβα τεμπέλη στο μυρμήγκι, κοίταξε πώς δουλεύει και γίνε σοφός.
7 Αυτό δεν έχει ούτε αρχηγό ούτε επιστάτη ούτε αφεντικό· 8 κι όμως το καλοκαίρι εξασφαλίζει την τροφή του, προμήθειες συγκεντρώνει τον καιρό του θερισμού. 9 Τεμπέλη,

ως πότε θα κοιμάσαι; Πότε απ' τον ύπνο σου θα σηκωθείς; 10 Λίγος ακόμα ύπνος, λίγη νύστα, λίγο τα χέρια να σταυρώσεις για ν' αναπαυτείς, 11 και θα 'ρθει η φτώχεια ξαφνικά σαν το ληστή κι η δυστυχία σαν άντρας οπλισμένος.

Παροιμίες 6, 6-11

Να εργάζεσαι με το εργόχειρό σου, για να βρει ο φτωχός το ψωμί σου. Γιατί η αργία (η μη εργασία) είναι θάνατος και κατάντια της ψυχής.

Αβάς Αμμωνάς, Γεροντικό

Η αξία της εργασίας

Ας μην ντρεπόμαστε για τις χειρωνακτικές εργασίες· ούτε να νομίζουμε ότι η εργασία είναι αιτία για κατηγορία· αιτία για κατηγορία είναι

η αργία και να μην έχουμε να κάνουμε κάτι. Γιατί, αν η εργασία ήταν ντροπή, δε θα την επιδίωκε ο (απόστολος) Παύλος, ούτε θα παράγγελνε σ' εκείνους που δεν εργάζονται, να μην τρώνε. Ντροπή, πραγματικά, είναι μόνο η αμαρτία. Την αμαρτία, όμως, και μάλιστα όχι μία ή δύο και τρεις μορφές αμαρτίας, αλλά όλη μαζί την κακία, τη γεννά συνήθως η αργία… Λοιπόν, ό,τι είναι για το άλογο το χαλινάρι, το ίδιο είναι η εργασία για τη φύση μας… Δεν υπάρχει τίποτε απολύτως που να μην καταστρέφεται με την αργία. Πράγματι, και το νερό που είναι στάσιμο, βρωμά, ενώ εκείνο που τρέχει και τριγυρίζει παντού, διατηρεί την καλή του ποιότητα. Και το σίδερο, όταν δε χρησιμοποιείται, γίνεται μαλακότερο και άχρηστο, επειδή καταστρέφε-

ται από τη σκουριά· ενώ εκείνο που χρησιμοποιείται στις εργασίες, είναι πολύ χρησιμότερο, αλλά και πιο ευπαρουσίαστο, αφού δεν λάμπει λιγότερο από κάθε ασήμι. Και τη γη που δεν καλλιεργείται, θα μπορούσε να την ιδεί κανείς να μην παράγει τίποτε ωφέλιμο, αλλά βλαβερά βότανα, αγκάθια, τριβόλια και άκαρπα δέντρα, ενώ εκείνην που απολαμβάνει την εργασία, να είναι γεμάτη με ήμερους καρπούς. Και γενικά η αργία καταστρέφει το καθετί· αντίθετα, η εργασία κάνει τα πάντα πιο χρήσιμα. Γνωρίζοντας λοιπόν όλα τούτα, καθώς επίσης και πόση είναι η βλάβη από την αργία και το κέρδος από την εργασία, ας αποφεύγουμε την πρώτη και ας επιδιώκουμε τη δεύτερη.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Το χριστιανικό ηθικό πλαίσιο στα εργασιακά ζητήματα

Ας προσπαθήσουμε ο καθένας και η καθεμία να ανακαλύψουμε τα σπουδαιότερα σημεία και τις έννοιες-κλειδιά σε κείμενο που αναφέρεται στο χριστιανικό ηθικό πλαίσιο γύρω από τα εργασιακά ζητήματα. Ας υπογραμμίσουμε με χάρακα τα σπουδαιότερα σημεία και ας επισημάνουμε με χρωματιστό μαρκαδόρο τις έννοιες-κλειδιά. Στο τέλος θα παρουσιάσουμε στην ολομέλεια συζητώντας και αιτιολογώντας τις επιλογές μας.

Η εργασία ως θεϊκή εντολή και ανθρώπινη ανάγκη

Εκτός όμως από την άμεση, υπάρχει και έμμεση εντολή για εργασία. Αναγράφεται στη Γένεση: «Καί εἶ-

πεν ὁ Θεός: Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν…». Από αυτό το χωρίο προκύπτει πως ο άνθρωπος έχει δύο όψεις, οι οποίες εκφράζουν τη δομή του, μία στατική και μία δυναμική. Η πρώτη αποτελεί τον ιδανικό τύπο του ανθρώπου, ο οποίος έχει πλασθεί «κατ' εἰκόνα» του Δημιουργού του. Η δεύτερη όψη, η δυναμική, περιέχει τη δυνατότητα του ανθρώπου να φθάσει τον ιδανικό τύπο του, ώστε να γίνει ύπαρξη «καθ' ὁμοίωσιν» του Δημιουργού της, να του μοιάσει. Όσο δεν θα του μοιάζει, δεν θα είναι ολοκληρωμένος άνθρωπος. […]

Ο αρχαίος Ισραηλίτης πληροφορείται πως ο πρώτος που εργάσθηκε είναι ο Θεός και ότι πρέπει να του μοιάσει· και θα του μοιάσει με την εργασία, διότι «διά της εργασίας ο

άνθρωπος οδηγείται εις "ὁμοίωσιν" προς τον προσωπικόν αυτού δημιουργόν». Ο πρώτος που αισθάνθηκε εσωτερική ικανοποίηση από την εργασία του, σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, είναι ο Θεός, ως δημιουργός του σύμπαντος. Ο συγγραφέας της Γενέσεως τον παρουσιάζει κάθε βράδυ, μετά το τέλος του έργου κάθε ημέρας, να το αποθαυμάζει και να βλέπει ότι είναι «καλόν»… Όταν όμως τελείωσε και η έκτη ημέρα, επιθεωρώντας ο Θεός «πάντα, ὅσα ἐποίησεν», γέμισε πλέον από απέραντη ικανοποίηση, γιατί τα έργα του, στο σύνολό τους, ήταν «καλά λίαν». […]

Αυτό το αίσθημα το απολαμβάνει και ο άνθρωπος. Το βιβλίο του Εκκλησιαστή γράφει ότι δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να ευφραίνεται ο άνθρωπος με το αποτέλεσμα

της εργασίας του. Και προσθέτει πως αυτή η ικανοποίηση είναι φυσική για τον άνθρωπο, αφού εκείνο που του δόθηκε (από τον Δημιουργό του) είναι ακριβώς αυτό: η εργασία. Ακόμη και ο μόχθος που προστέθηκε στην εργασία του ανθρώπου, μετά την πτώση του από τον Παράδεισο, δεν εμποδίζει την εσωτερική ικανοποίηση που μπορεί να αισθανθεί κανείς από την εργασία που κάνει, αφού και ο μόχθος δόθηκε από τον Δημιουργό του ανθρώπου. Η εργασία, λοιπόν, για τον αρχαίο Ισραηλίτη, όχι μόνο δεν επιβάλλεται ως τιμωρία στον άνθρωπο, έπειτα από την πτώση του, που εξ αιτίας της καταδικάσθηκε να φύγει από τον Παράδεισο, αλλά συνδέεται με την εσωτερική ικανοποίηση του ανθρώπου, αυτή την ικανοποίηση ακριβώς

που συμβολίζει ο Παράδεισος.

Π. Α. Σινόπουλος, Εργασία και σχέσεις αλληλεγγύης οικογενειακού τύπου. Η οικογένεια ως μονάδα εργασίας του λαού της Παλαιάς Διαθήκης

Σκοπός εργασίας

Ο άνθρωπος δεν είναι μόνον ο λόγος ο νοητικός, αλλά και ο λόγος ο οικονομικός του κόσμου, ο κύριος της δημιουργίας. Έχει το δικαίωμα και το καθήκον να εργάζεται μέσα στον κόσμο για την ίδια του την ύπαρξη, για να βοηθά τον πλησίον του και για να εκτελέσει το κοινό έργο της ανθρωπότητας, σύμφωνα με την παραγγελία του Θεού «άρχετε πάσης της γης και κατακυριεύσατε αυτής» (Γεν. 1,28). Η εργασία του ανθρώπου αποτελεί μέρος των σχέσε-

ών του με τη φύση και καθαγιάζεται με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. […]

Να εργάζεσαι σημαίνει να βγαίνεις ενεργητικά από τον εαυτό σου για να περάσεις μέσα στον κόσμο. Κάθε πράξη εργασίας είναι μια πραγματοποίηση του σκοπού του ανθρώπου έξω από τον εαυτό του… Το καλύτερο οικονομικό σχήμα –όποιο κι αν είναι τ' όνομά του και μ' οποιονδήποτε τρόπο κι αν συνδέεται με τον καπιταλισμό και το σοσιαλισμό, την ατομική ιδιοκτησία ή την κοινοκτημοσύνη– είναι εκείνο που εξασφαλίζει καλύτερα σε κάθε δεδομένη κατάσταση πραγμάτων την προσωπική ελευθερία, διαφυλάττοντάς την και από τη φυσική φτώχεια και από την κοινωνική δουλεία.

Σεργκέι Μπουλγκάκωφ, Ορθοδοξία και οικονομική ζωή

Αποτύπωση ηθικών πλαισίων με θρησκευτικά κριτήρια στην προσέγγιση των εργασιακών ζητημάτων

Αξιοποιώντας όσα μάθαμε στην ενότητα αλλά και τα σχετικά κείμενα, ας συντάξουμε σε ομάδες μια επιστολή προς τη Διεύθυνση μιας τοπικής βιοτεχνίας ή βιομηχανικής μονάδας ή αλυσίδας καταστημάτων, με την οποία θα θέτουμε τα ηθικά πλαίσια συνθηκών εργασίας. Θα ξεκινάμε την επιστολή μας με τη φράση «Arbeit macht frei» (=Η εργασία απελευθερώνει), η οποία ήταν γραμμένη στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης Νταχάου.

Η μεταχείριση των εργατών

Αλίμονο σ' εκείνους που στερούν από τους εργάτες τον δίκαιο μισθό

τους, γιατί είναι όμοιοι μ' αυτούς που χύνουν αίμα.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, Λόγος εις την Δευτέραν Παρουσίαν

1 Ακούστε με τώρα κι εσείς οι πλούσιοι. Κλάψτε με γοερές κραυγές για τα βάσανά σας, που όπου να 'ναι έρχονται. 2 Ο πλούτος σας σάπισε, και τα ρούχα σας τα 'φαγε ο σκόρος· 3 το χρυσάφι σας και το ασήμι κατασκούριασαν, και η σκουριά τους θα είναι μαρτυρική κατάθεση εναντίον σας και θα καταφάει τις σάρκες σας σαν τη φωτιά. Κι ενώ πλησιάζει η κρίση, εσείς μαζεύετε θησαυρούς. 4 Ακούτε! Κραυγάζει ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας κι εσείς τους τον στερήσατε· και οι κραυγές των

θεριστών έφτασαν ως στ' αυτιά του παντοδύναμου Κυρίου.

Επιστολή Ιακώβου 5, 1-4

14 Μην εκμεταλλεύεσαι ποτέ τον μισθωτό, τον δυστυχισμένο και το φτωχό συμπατριώτη σου ή τον ξένο που ζει σε μια από τις πόλεις της χώρας σου. 15 Να του δίνεις κάθε μέρα το ημερομίσθιό του, πριν απ' τη δύση του ήλιου· γιατί είναι φτωχός και το έχει ανάγκη. Αλλιώς αυτός θα φωνάξει με αγανάκτηση εναντίον σου στον Κύριο, κι αυτό θα σου καταλογιστεί για αμαρτία.

Δευτερονόμιο 24, 14-15

Όποιος από τον διπλανό του τη διατροφή του αφαιρεί, είναι το ίδιο σαν να τον σκοτώνει· κι όποιος δε

δίνει στον εργάτη το μισθό του, είναι φονιάς.

Σοφία Σειράχ 34, 22

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

2.3 Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Όψεις μοναξιάς

Ας σκεφτούμε πώς περάσαμε με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας κατά τη διάρκεια μονοήμερης ή πολυήμερης εκδρομής. Ας γράψουμε σε χαρτάκια δύο θετικές και δύο αρνητικές πλευρές της προσωρινής μας συμβίωσης με τους συμμαθητές/τις συμμαθήτριές μας ξεκινώντας με τα λόγια: «Αισθανόμουν υπέροχα με την παρέα μου όταν...» και «Αισθάνθηκα μοναξιά όταν...». Παρακαλούμε να μη φέρνουμε σε καμία περίπτωση σε δύσκολη θέση άλλους/άλλες.

Αναζήτηση του νοήματος της συμβίωσης στον θεσμό του γάμου και της οικογένειας

Σε δυάδες ας μελετήσουμε κείμενα

που αναφέρονται στο θεολογικό νόημα της έγγαμης συμβίωσης και ας ξεχωρίσουμε ένα απόσπασμα, που κατά τη γνώμη μας αποδίδει περισσότερο το θεολογικό περιεχόμενο και τη σημασία του γάμου. Στο τέλος, θα ανακοινώσουμε στην ολομέλεια, αιτιολογώντας την επιλογή μας.

Το νόημα της συμβίωσης

Ο Κύριος ο Θεός είπε: «Δεν είναι καλό να είναι ο άνθρωπος μόνος. Θα του φτιάξω έναν σύντροφο όμοιον μ' αυτόν».

Γένεση 2, 18

Λόγια αγάπης συζύγου

Λόγια αγάπης να της λες... Εγώ από όλα, την δική σου αγάπη προτιμώ και τίποτε δεν μου είναι οδυνη-

ρό, όσο το να βρεθώ σε διάσταση μαζί σου. Κι αν όλα χρειαστεί να τα χάσω κι αν στους εσχάτους βρεθώ κινδύνους, οτιδήποτε κι αν πάθω, όλα μού είναι υποφερτά, όσο εσύ μού είσαι καλά.. Και τα παιδιά τότε μού είναι πολύ αγαπητά, εφ' όσον εσύ με συμπαθείς. Όλα δικά σου είναι. Αυτό με συμβουλεύει ο Παύλος λέγοντας ότι ο άνδρας δεν εξουσιάζει το σώμα του, αλλά η γυναίκα του. Κι αν δεν έχω εγώ εξουσία στο σώμα μου, αλλά εσύ, πόσο μάλλον δικά σου είναι όλα τα άλλα. Σώμα δεν έχεις πια δικό σου… Δεν είμαστε δυο σώματα μετά το γάμο, αλλά γίναμε ένα· δεν έχουμε δυο περιουσίες, αλλά μία.

… Όλα δικά σου είναι, κι εγώ δικός σου είμαι, κορίτσι μου… Ποτέ να μη μιλάς με πεζό τρόπο, αλλά

με φιλοφροσύνη, με τιμή, με αγάπη πολλή. Να την τιμάς, και δεν θα βρεθεί στην ανάγκη να ζητήσει την τιμή από τους άλλους. Να την προτιμάς από όλους για όλα, για την ομορφιά, για την σύνεσή της, και να την επαινείς. Να κάνεις φανερό ότι σου αρέσει η συντροφιά της και ότι προτιμάς να μένεις στο σπίτι για να είσαι μαζί της, από το να βγαίνεις στην αγορά. Από όλους τους φίλους να την προτιμάς, και από τα παιδιά που σου χάρισε ακόμα, κι αυτά εξ αιτίας της να τα αγαπάς.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Μυστήριο αγάπης

α. Εκεί όπου ο άνδρας και η γυναίκα και τα παιδιά είναι συνδεδεμένοι με δεσμούς ομόνοιας και φιλίας

και αρετής, εκεί βρίσκεται ανάμεσά τους ο Χριστός.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

β. Ο γάμος είναι μυστήριο αγάπης. Διότι η γυναίκα και ο άνδρας δεν είναι δύο άνθρωποι, αλλά ένας…

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

γ. Αυτό είναι πραγματική οικογενειακή ζωή, αυτό είναι ο αληθινός πλούτος, αυτή η μεγαλύτερη περιουσία, όταν δηλαδή ο άντρας δεν συγκρούεται με τη γυναίκα του, αλλά είναι ενωμένοι σαν ένα σώμα… Δεν υπάρχει τίποτε, τίποτε πολυτιμότερο από το ν' αγαπιέται πολύ ο άντρας από τη γυναίκα του και η γυναίκα από τον άντρα της.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Η χριστιανική διδασκαλία για τη συμβίωση των ανθρώπων. Κοινωνία και σχέσεις προσώπων

Με βάση κείμενα για τη συμβίωση, ο καθένας και η καθεμία, ας σημειώσουμε μια σκέψη σε ένα χαρτί. Στη συνέχεια, ας ακούσουμε και ας συζητήσουμε στην ολομέλεια αυτά που έχουμε γράψει.

«...ἵνα πρὸς πάντας κυλίεται»

Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν Ἀββὰν Ματώην: «Τί ποιήσω, ὅτι ἡ γλώσσα μου θλίβει με καὶ ὅταν ἔρχομαι ἐν μέσω τῶν ἀνθρώπων, οὐ δύναμαι κατασχεῖν αὐτήν, ἀλλὰ κατακρίνω αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργω ἀγαθῷ καὶ ἐλέγχω αὐτούς;». Καὶ ἀπαντᾶ: «Ὁ δὲ καθήμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν οὐκ ὀφείλει εἶναι τετραγωνιαῖος ἀλλὰ

στρογγυλός, ἵνα πρὸς πάντας κυλίεται».

Ρώτησε κάποιος μοναχός τον Αββά Ματώη: «Τι να κάνω που η γλώσσα μου με στενοχωρεί και όταν είμαι μαζί με άλλους ανθρώπους δεν μπορώ να την συγκρατήσω, αλλά τους κατακρίνω όλους και τους ελέγχω ακόμα κι αν κάνουν κάτι καλό;». Κι ο αββάς απαντά: «Όποιος κάθεται μαζί με τους αδελφούς του δεν πρέπει να ’ναι τετράγωνος, αλλά στρογγυλός, για να κυλάει προς όλους».

Αββάς Ματώης, Αποφθέγματα

Η σημασία της σχέσης

Ο άνθρωπος μετέχει σε πολλές και διάφορες σχέσεις (με συγγενείς, φίλους, γείτονες, συμπολίτες,

συναδέλφους κ.λπ.). Πολλοί πιστεύουν ότι κάθε άτομο είναι αυτόνομο και ότι με τη δημιουργία σχέσεων οι άλλοι απλώς «προστίθενται» στην ύπαρξή του. Κατά την αντίληψη αυτή, το άτομο ωφελείται μεν από την συνύπαρξη με τους άλλους, αλλά ουσιαστικά είναι αυθύπαρκτο. Η οπτική της Εκκλησίας προχωρά ριζικά πέρα από αυτές τις αντιλήψεις. Γι' αυτήν, ο κάθε άνθρωπος δεν είναι πλήρης και ολοκληρωμένος από μόνος του. Μπορώ να γίνω πλήρης και ολοκληρωμένος, μόνο εφόσον υπάρχουν και άλλοι στη ζωή μου. Αν δεν υπάρχουν, τότε δεν γίνομαι ένας «μοναχικός, αλλά πλήρης». Είμαι «όχι-πλήρης». Η πληρότητα και η ολοκλήρωση, όμως, δεν έρχονται μέσα από κάθε είδους σχέση. Σχέση είναι και η υποτέλεια του δούλου

στον αφέντη, καθώς και η εγωιστική συναλλαγή δυο ατόμων. Αυτές είναι σχέσεις οι οποίες σβήνουν ή τσακίζουν το ανθρώπινο πρόσωπο. Για την Εκκλησία οι σχέσεις οι οποίες ολοκληρώνουν τον άνθρωπο είναι οι σχέσεις που θεμελιώνονται στην πραγματική αγάπη, ελεύθερα. Στις σχέσεις αυτές ο κάθε άνθρωπος εμπλουτίζεται, λαμβάνοντας από τον άλλον δωρεές τις οποίες ο ίδιος δεν διαθέτει από μόνος του.

Αθ. Παπαθανασίου & Μ. Κουκουνάρας Λιάγκης, Ζητήματα Χριστιανικής Ηθικής

Η υπέρβαση της μοναξιάς των ανθρώπων

Ας σχηματίσουμε δυάδες σε κύκλο, στο μέσο του οποίου έχουμε

τοποθετήσει κάποια σχολικά αντικείμενα (π.χ. ψαλίδι, κόλλα, μολύβι, συνδετήρα, γόμα, τετράδιο, χάρακα, πινέζες, διαβήτη, μαρκαδόρο, αυτοκόλλητα χαρτάκια κ.λπ.). Διαδοχικά, κάθε δυάδα ας προχωράει στο μέσο του κύκλου και, διαλέγοντας ένα αντικείμενο, ας σχηματίζει μια φράση ξεκινώντας με τα λόγια:

«Για να σταματήσεις να νιώθεις μόνος/μόνη μπορείς...», λέγοντας και κάνοντας κάτι με ό,τι δηλώνει το αντικείμενο που έχει επιλεγεί (π.χ. με το ψαλίδι «...να κόψεις τις αρνητικές σκέψεις που σε απομακρύνουν από τον συνάνθρωπο»).

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

Πηγές εικονιστικού και λοιπού βοηθητικού υλικού

1.1 Επιστήμη και θρησκεία

– **Άγ. Λουκάς, αρχιεπ. Κριμαίας (2003).** Λόγοι και Ομιλίες, **τόμος Γ΄, Θεσσαλονίκη: Ορθόδοξος Κυψέλη, σσ. 9-14.**

– **Ζηζιούλας, Ιω., μητρ. Περγάμου (2002). Ο άνθρωπος και το περιβάλλον: Ορθόδοξη θεολογική προσέγγιση. Στο** Επιστήμες Τεχνολογίες αιχμής και Ορθοδοξία. **Διεθνές επιστημονικό συνέδριο. 4-8 Οκτωβρίου 2000. Αθήνα: Ι. Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος.**

1.2 Ηθική της τεχνολογίας

– **Κυριαζόπουλος, Σπ. (1965).** Η κα-

ταγωγή του τεχνικού πνεύματος, **Αθήνα: Γρηγόρης, σσ. 154-155.**

– **Μπέγζος Μ. (2009). Τεχνολογία και Θεολογία, ηλεκτρ. περιοδικό** Αντίφωνο: Επιστήμες, φιλοσοφία, τέχνες, Θεολογία.

– **Μπεκριδάκης Δ. (2010). Ιδεολογία και Τεχνολογία: Απόπειρα διερεύνησης των θεολογικών όρων άρθρωσης του τεχνικού φαινομένου. Ανακτήθηκε από https://www.academia.edu/15551665/Θεολογία_και_ Τεχνολογία (10/2/2020).**

– **Ζιάκας Θ. (2002). Ο νεωτερικός μεσσιανισμός, περιοδικό** Άρδην **(τ. 35).**

– **Μέλλουσα Κρίση. Ανακτήθηκε από https://techcomic.wordpress.com/category/religion/ (10/2/2020).**

27-0841_l_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 125 13/03/2024 12:22:28

1.3 Εφαρμογές της Γενετικής

– **Σαντέλ Μάικλ (2011).** Ενάντια στην τελειότητα: Η ηθική στην εποχή της γενετικής μηχανικής, **Αθήνα: Αλεξάνδρεια, σ. 106.**

– **Σχολικό βιβλίο Βιολογίας Γ΄ Γενικού Λυκείου Θετικής Κατεύθυνσης, 2014, κεφ. 4, Τεχνολογία του ανασυνδυασμένου DNA, σ. 61.**

– **Σύμβαση Οβιέδο (1997). Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας του ατόμου σε σχέση με τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής: Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Βιοϊατρική.**

27-0841_I_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 126 13/03/2024 12:23:06

– **Χατζηνικολάου Νικόλαος, μητρ. Μεσογαίας (2007).** Ελεύθεροι από το γονιδίωμα: Προσεγγίσεις Ορθόδοξης Βιοηθικής, **Αθήνα: Σταμούλης, σσ. 37-38.**

– **Γιαμβριάς Χρήστος, Οι σύγχρονες εξελίξεις των Βιολογικών επιστημών πρόκληση για τον σημερινό άνθρωπο, 1997, περ.** Ακτίνες, **σ. 579.**

1.4 Οικο-θεολογία

– **Jordan Chris (2009). Midway: Message from the Gyre. Ανακτήθηκαν από http://www.chrisjordan.com/ gallery/ midway/#about (3/9/2016).**

27-0841_I_c_thriskeutika_1-38_28b.indd 127 13/03/2024 12:23:40

Αποφθέγματα:

α. Αββάς Ισαάκ ο Σύρος, Λόγοι ασκητικοί, Φιλοκαλία των Νηπτικών και Ασκητικών Ισαάκ του Σύρου, **Θεσσαλονίκη: Πατερικές Εκδόσεις Γρηγόριος ο Παλαμάς, 1991, ΞΒ΄-ΠΣΤ΄.**

β. Κάλλιστος Ware, μητρ. Διοκλείας, Αρχή Ημέρας. Η ορθόδοξη προσέγγιση της Δημιουργίας **(Νίκη Τσιρώνη μτφρ.), εκδ. Ιερού προσκυνήματος Αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις, Ιωάννινα 2007, σσ. 15-17.**

γ. Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Μητρ. Φλωρίνης Αυγουστίνος Καντιώτης, Κοσμάς ο Αιτωλός, **Ορθόδοξος Ιεραποστολική Αδελφότητα «Ο Σταυρός».**

δ. Τζαβάρας, Α. (2005). Αναμνήσεις από τον Γέροντα Πορφύριο. **Μή-**

λεσι Ωρωπού: Ι. Γ. Η. Μεταμορφώσεως Σωτήρος.

– Κοινή Διακήρυξη Πάπα Ιωάννη Παύλου Β΄ και Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, Βενετία 2002. Ανακτήθηκε από: http://www.naturazante.com/2007/07/blog-post_3164.html (10/2/2020).

2.1 Πλούτος και φτώχεια

Γελοιογραφίες για τον πλούτο και την εργασία.

α. Kuczynski Pawel. Ανακτήθηκε 3/9/2016 από http://imagesphotogallery.blogspot.gr/2014/05/contradictions-of-human-race-in.html.

β. Kuczynski Pawel. Ανακτήθηκε 3/9/2016 από http://pawelkuczynski.com/Prace/Cartoons/

γ. **Joaquín Salvador Lavado «Quino» (1987).** Κινολογίες, **εκδ. Ars Longa, σελ. 17.**

– **Ιωάννης Χρυσόστομος, PG 52,399. Στο** Θέματα Ζωής, **τ. Α΄, εκδ. Ι. Μ. Παρακλήτου, 2003, σσ. 182-195.**

– **Βασίλειος Μέγας, PG 31, 261-277.** Ομιλία εις το ρητό του κατά Λουκάν «Καθελώ μου τάς ἀποθήκας καί μείζονας οἰκοδομήσω» καί περί πλεονεξίας. **Ανακτήθηκε από https://poimin.gr/omilia-megaloy-vasileioy-eis-to-riton-toy-kata-loykan-eyaggelioy-kathelo-moy-tas-apothikas-kai-meizonas-oikodomiso-kai-peri-pleonexias/ (10/2/2020).**

– **Παλλάδιος,** Λαυσαϊκόν, **PG 34,**

1018A-1019C (επιλογές - απόδοση Θ. Ν. Παπαθανασίου). Στο Μπέγζος, Μ., Παπαθανασίου, Α., Θέματα Χριστιανικής Ηθικής Γ' Γενικού Λυκείου, **Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος», 2011, σσ. 33-34.**

– **Παπαθανασίου Αθ. & Κουκουνάρας Λιάγκης Μ. (2020).** Ζητήματα Χριστιανικής Ηθικής, **Γ΄ Εκκλ/κών Λυκείων, σσ. 39-41.**

– **Eichenberg Fritz (1950). Ο Χριστός στο συσσίτιο (Christ in the breadline). Ανακτήθηκε από http://thecatholiccatalogue.com/the-prayer-of-st-francis-illustrated-by-fritz-eichenberg/ (10/2/2020).**

– **Ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος στο συσσίτιο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών (φωτ.): Ανακτήθηκε από http://www.ecclesia.gr/epikairotita/main_epikairotita_next.asp?id=2729 (13/2/2020).**

2.2 Η ηθική της εργασίας

– **ΟΗΕ (1948): Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (άρθρα 23, 24 και 25).**

– **Ιωάννης Χρυσόστομος**, Λόγος α' εις το «Ασπάσασθε Πρίσκιλλαν και Ακύλαν», **PG 51, 187-196.**

– **Σινόπουλος Π. Α. (1997).** Εργασία και σχέσεις αλληλεγγύης οικογενειακού τύπου. Η οικογένεια ως μονάδα εργασίας του λαού της Παλαιάς Διαθήκης, **Αθήνα, εκδ.**

Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, σσ. 65-71.

– Μπουλγκάκωφ Σεργκέι (1964). Ορθοδοξία και οικονομική ζωή, περ. Σύνορο, τ. 31, σσ. 153-161.

– Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, Ασκητικά, Θεσσαλονίκη: Ρηγόπουλος, 1996, σελ. 326-331.

2.3 Η μοναξιά του ανθρώπου

– Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις την προς Εφεσίους Κ΄, 5, ΕΠΕ, 21, PG 62, 146-148.

α. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις Γέν. Ζ', ΕΠΕ 8, 138

β. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις Πράξ. Ομ. ΜΘ', ΕΠΕ 16Β, 124.

γ. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος,

Προς Κολοσσαείς Ομιλία ΙΒ',
ΕΠΕ 22, 342.

– **Αββάς Ματώης, Αποφθέγματα,** Ecclesiae Graecae monumenta, **στ. 561-562.**

– **Παπαθανασίου Αθ. & Κουκουνάρας Λιάγκης Μ. (2020).** Ζητήματα Χριστιανικής Ηθικής, **Γ΄ Εκκλ/κών Λυκείων, σ. 31.**

Για τη μετάφραση των κειμένων της Αγίας Γραφής χρησιμοποιήθηκε η έκδοση της Βιβλικής Εταιρίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΤΟΥ 1ου ΤΟΜΟΥ

1. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

1.1 Επιστήμη και θρησκεία 7

1.2 Ηθική της τεχνολογίας 17

1.3 Εφαρμογές της Γενετικής 33

1.4 Οικο-θεολογία 54

2. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

2.1 Πλούτος και φτώχεια 70

2.2 Η ηθική της εργασίας 93

2.3 Η μοναξιά του ανθρώπου 113

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α΄).

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.